

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1993-1994

HANDELINGEN 11-12-13-14-15-16-17-18-19-20

VERGADERINGENVANDECEMBER1993

ACTUELE INTERPELLATIES

ACTUELE VRAGEN

ALGEMENE UITGAVENBEGROTING 1994

DECREET BETREFFENDE HET ONDERWIJS-V

DECREET TOT BEVORDERING VAN DE ECONOMISCHE EXPANSIE IN HET
VLAAMSE GEWEST

DECREET TOT OPRICHTING VAN DE VLAAMSE RAAD VOOR WETENSCHAPSBE-
LEID

DECREET TOT REGELING VAN DE RECLAME EN SPONSORING OP RADIO EN
TELEVISIE
DECREET TOT WIJZIGING VAN HET DECREET BESTUURLIJK BELEID

DECREET TOT WIJZIGING VAN HET DECREET RECHTSPOSITIE
PERSONEELSLEDEN GEMEENSCHAPSONDERWIJS

DECREET TOT WIJZIGING VAN HET DECREET VLAAMS FONDS VOOR SOCIALE
INTEGRATIE VAN PERSONEN MET EEN HANDICAP

GEBRUIK VAN HET NEDERLANDS IN EUROPESE INSTELLINGEN

MESTACTIEPLAN

MIDDELENBEGROTING 1994

PROGRAMMADECREET 1994

VERZOEKSCRIFTEN

Inhoud

Nr. 11 **Woensdag 1 december 1993**

Berichten van verhindering, blz. 265

Motie van orde

Voorstel tot spoedbehandeling in plenaire vergadering, blz. 265

Actuele vragen (Regl. art. 77)

Actuele vraag van de heer M. Olivier tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de eenzijdige vaststelling van het minimum-ereloonbarema in de sociale huisvestingssector, blz. 266

Actuele vraag van mevrouw M. Vogels tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de promotie van de verkoop van individuele verbrandingsovens zonder filter als alternatief voor selectieve ophaling en huisvuilzakbelasting, blz. 267

Actuele vraag van de heer J. Gabriels tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over het uitstellen van de aanleg van fietspaden langs de weg Bree-Bilzen, blz. 268

Actuele vraag van de heer R. Van Hooland tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over het niet toepassen van de omzendbrieven inzake het bouwen in woonparken, blz. 270

Actuele vraag van de heer J. Caudron tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over een mogelijke verdaging van De Gordel in 1994 wegens de vijftigste verjaardag van de bevrijding, blz. 271

Actuele interpellaties (Regl. art. 79)

Actuele interpellatie van de heer S. De Clerck tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de Vlaamse Energie Holding, blz. 272

Spreekers : de heren S. De Clerck, F. Dielens, minister-president L. Van den Brande

Regeling van de werkzaamheden, blz. 275

Actuele interpellaties (Regl. art. 79) (Voortzetting)

Actuele interpellatie van de heer F. Van den Eynde tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het gebruik van het Nederlands bij het Europees Merkenbureau

Actuele interpellatie van de heer J. Gabriels tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het gebruik van het Nederlands als officiële taal bij de Europese instellingen, blz. 276

Spreekers : de heren F. Van den Eynde, J. Gabriels, M. Olivier

Voorstel van resolutie van de heer P. Van Grembergen c.s. betreffende de vertegenwoordiging van de Vlaamse Gemeenschap in de Europese Unie
- 430 (1993-1994) - Nr. 1

Bespreking, blz. 279

Spreekers : de heren P. Van Grembergen, G. Annemans, J. Gabriels, F. Van den Eynde, minister-president L. Van den Brande

Regeling van de werkzaamheden, blz. 282

Actuele interpellaties (Regl. art. 79) (Voortzetting)

Actuele interpellatie van de heer A. Denys tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de definitie van familiaal bedrijf in het kader van het Mestactieplan

Toegevoegde actuele vraag van mevrouw V. Dua tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over een politiek akkoord betreffende de wijziging van het Mestactieplan, blz. 282

Spreekers : de heren A. Denys, F. Vandebroucke, mevrouw V. Dua, minister-president L. Van den Brande, minister N. De Batselier

Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 27 maart 1991 houdende het statuut van de Nederlandse Radio- en Televisie-uitzendingen in België, Omroep van de Vlaamse Gemeenschap en tot wijziging van het decreet van 12 juni 1991 tot regeling van de reclame en sponsoring op radio en televisie
- 412 (1993-1994) - Nrs. 1 tot 7

Aangehouden stemmen, blz. 288

Hoofdelijke stemming, blz. 289

Spreekers : de heren D. Van Mechele, H. Van Denderen, mevrouw M. Dillen

Ontwerp van decreet betreffende het onderwijs-V

- 408 (1992-1993) - Nrs. 1 tot 8

Hoofdelijke stemming, blz. 292

Spreekers : de heren L. Appeltans en L. Van Nieuwenhuysen

Ontwerp van decreet tot wijziging van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging en van het decreet van 1 juli

1992 tot wijziging van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging en van het decreet van 12 december 1990 betreffende het bestuurlijk beleid - 414 (1993-1994) - Nrs. 1 en 2
Hoofdelijke stemming, blz. 293

Ontwerp van decreet tot oprichting van de Vlaamse Raad voor Wetenschapsbeleid

- 399 (1992-1993) - Nrs. 1 tot 5

Aangehouden stemmen, blz. 294

Hoofdelijke stemming, blz. 296

Ontwerp van decreet tot bevordering van de economische expansie in het Vlaamse Gewest

- 361 (1992-1993) - Nrs. 1 tot 4

Aangehouden stemmen, blz. 297

Spreeker : de heer J. Caubergs

Hoofdelijke stemming, blz. 299

Spreeker : mevrouw M. Aelvoet

Voorstel van decreet van de heer R. Swinnen c.s. houdende wijziging van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs
- 395 (1992-1993) - Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming, blz. 300

Met redenen omklede motie van de heren E. Van Rompuy, L. Hancké en P. Van Grembergen tot besluit van het op 25 november 1993 gehouden debat over de mededeling van de Vlaamse regering naar aanleiding van het globaal plan van de federale regering voor de werkgelegenheid, het concurrentievermogen en de sociale zekerheid

- 434 (1993-1994) - Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 301

Spreeker : de heer J. Geysels

Met redenen omklede motie van de heren F. Dewinter en G. Annemans tot besluit van het op 25 november 1993 gehouden debat over de mededeling van de Vlaamse regering naar aanleiding van het globaal plan van de federale regering voor de werkgelegenheid, het concurrentievermogen en de sociale zekerheid
- 435 (1993-1994) - Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 302

Met redenen omklede motie van de heren J. De Mol en J. Caudron tot besluit van de op 21 oktober 1993 door de heer J. De Mol in commissie gehouden interpellatie tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over zijn verklaring om het moratorium voor BPA's te versoepelen

- 433 (1993-1994) - Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 304

Spreekers : de heer J. De Mol, mevrouw M. Vogels, de heren A. Denys, J. Caudron, J. Van Eetvelt, J. Caubergs, E. Van Rompuy, J. Geysels

Voorstel van resolutie van de heer P. Van Grembergen c.s. betreffende de vertegenwoordiging van de Vlaamse Gemeenschap in de Europese Unie

– 430 (1993-1994) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming, blz. 308

Sprekers : de heren J. Geysels, W. Verreycken, P. Van Grembergen

Voorstel van motie van overeenstemming van de heer J. Taylor c.s. betreffende het besluit van de Vlaamse regering tot herverdeling van basisallocaties van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993

– 436 (1993-1994) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming, blz. 310

Regeling van de werkzaamheden, blz. 311

Nr. 12 **Maandag 13 december 1993**

Berichten van verhindering, blz. 313

Voorstellen van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 313

Voorstellen van resolutie

Indiening en verwijzing, blz. 313

Verslagen

Indiening, blz. 313

Tekst aangenomen door de commissies

Indiening, blz. 315

Jaarverslagen

Indiening, blz. 315

Besluiten van de Vlaamse regering

Indiening en verwijzing, blz. 316

Ministeriele besluiten

Indiening en verwijzing, blz. 316

Advies van de Vlaamse Mediaraad

Indiening en verwijzing, blz. 316

Arresten van het Arbitragehof

Indiening, blz. 316

Kennisgevingen van het Arbitragehof

Indiening, blz. 316

Schriftelijke vragen (Regl. art. 76)

Indiening, blz. 316

Samenstelling van een werkgroep

Wijzigingen onder de vaste en plaatsvervangende leden, blz. 317

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993

– 18-A (1992-1993) – Nrs. 1 en 2

– 21-A (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993

– 19-C (1992-1993) – Nrs. 1 tot 5

– 20-B (1992-1993) – Nrs. 1 (+ Errata) en 2 (Aangepaste administratieve begroting)

– 21-A (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994

– 13-A (1992-1993) – Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)

– 14 (1992-1993) – Nrs. 1 en 2

– 17 (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994

– 13-A (1992-1993) – Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)

– 15 (1992-1993) – Nrs. 1 (+ Erratum) (+ Bijlagen 1 tot XXIV) tot 13

– 16 (1992-1993) – Nrs. 1 tot 4 (Administratieve begroting)

– 17 (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Beleidsbrief Algemeen welzijnswerk, ingediend door mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin

– 291 (1992-1993) – Nr. 1

Beleidsbrief Preventieve gezondheidszorg 1993-1997, ingediend door mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden

– 314 (1992-1993) – Nr. 1

Beleidsbrief Gezondheidszorg, ingediend door mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin

– 333 (1992-1993) – Nr. 1

Beleidsbrief Het wetenschapsbeleid in Vlaanderen. Beleidsbrief voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen

– 41' (1993-1994) – Nr. 1

Beleidsbrief Het economisch beleid in Vlaanderen. Beleidsprioriteiten voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen

– 418 (1993-1994) – Nr. 1

Beleidsbrief Het landbouwbeleid in Vlaanderen. Beleidsprioriteiten voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen

– 419 (1993-1994) – Nr. 1

Beleidsbrief Externe betrekkingen in 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen

– 431 (1993-1994) – Nr. 1

Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994

– 415 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 20

Algemene bespreking

Algemene toelichting, blz. 317

Spreker : de heer J. Taylor, verslaggever

Financien en begroting, blz. 323

Sprekers : de heren S. Platteau, E. Van Rompuy, M. Didden, W. Verreycken, C. Lisabeth, H. Schiltz, J. Geysels, A. Denys, minister N. De Batselier, minister W. Demeester-De Meyer

Brussel, blz. 344

Sprekers : Mevrouw S. Creyf, de heren J. Van Hauthem, E. Van Rompuy, F. Dewinter, F. Dielens, A. De Boeck, E. Van Vaerenbergh, H. Suykerbuyk, minister H. Weckx

Regeling van de werkzaamheden, blz. 360

Bijlage

Vraag om uitleg, blz. 361

Nr. 13 **Dinsdag 14 december 1993**
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 365

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993

– 18-A (1992-1993) – Nrs. 1 en 2

– 21-A (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993

– 19-C (1992-1993) – Nrs. 1 tot 5

– 20-B (1992-1993) – Nrs. 1 (+ Errata)

en 2 (Aangepaste administratieve begroting)
– 21-A (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de mid-delenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994
– 13-A (1992-1993) – Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)
– 14 (1992-1993) – Nrs. 1 en 2
– 17 (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994
– 13-A (1992-1993) – Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)
– 15 (1992-1993) – Nrs. 1 (+ Erratum) (+ Bijlagen 1 tot XXIV) tot 13
– 16 (1992-1993) – Nrs. 1 tot 4 (Administratieve begroting)
– 17 (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Beleidsbrief Algemeen welzijnswerk, ingediend door mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin
– 291 (1992-1993) – Nr. 1

Beleidsbrief Preventieve gezondheidszorg 1993-1997, ingediend door mevrouw L. Dettiège, Vlaamse minister van Werkstelling en Sociale Aangelegenheden
– 314 (1992-1993) – Nr. 1

Beleidsbrief Gezondheidszorg, ingediend door mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin
– 333 (1992-1993) – Nr. 1

Beleidsbrief Het wetenschapsbeleid in Vlaanderen. Beleidsbrief voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 417 (1993-1994) – Nr. 1

Beleidsbrief Het economisch beleid in Vlaanderen. Beleidsprioriteiten voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 418 (1993-1994) – Nr. 1

Beleidsbrief Het landbouwbeleid in Vlaanderen. Beleidsprioriteiten voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 419 (1993-1994) – Nr. 1

Beleidsbrief Externe betrekkingen in 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 431 (1993-1994) – Nr. 1

Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994
– 415 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 20

Algemene bespreking (Voortzetting)

Huisvesting, Ruimtelijke Ordening en Landinrichting, blz. 365

Sprekers : de heren V. Vautmans, P. Breyne, J. Timmermans, A. Denys, mevrouw M. Vogels, de heren J. Caudron, E. Van kompy, F. Vermeiren, J. Van Eetvelt, M. Olivier, minister N. De Batselier, minister T. Kelchtermans

Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid, blz. 382

Sprekers : de heer W. Taelman, mevrouw A. Leysen, minister L. Van den Bossche

Regeling van de werkzaamheden, blz. 388

Nr. 14 Dinsdag 14 december 1993 Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 391

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993
– 18-A (1992-1993) – Nrs. 1 en 2
– 21-A (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993
– 19-C (1992-1993) – Nrs. 1 tot 5
– 20-B (1992-1993) – Nrs. 1 (+ Errata) en 2 (Aangepaste administratieve begroting)
– 21-A (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de mid-delenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994
– 13-A (1992-1993) – Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)
– 14 (1992-1993) – Nrs. 1 en 2
– 17 (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse

Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994

– 13-A (1992-1993) – Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)
– 15 (1992-1993) – Nrs. 1 (+ Erratum) (+ Bijlagen 1 tot XXIV) tot 13
– 16 (1992-1993) – Nrs. 1 tot 4 (Administratieve begroting)
– 17 (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Beleidsbrief Algemeen welzijnswerk, ingediend door mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin
– 291 (1992-1993) – Nr. 1

Beleidsbrief Preventieve gezondheidszorg 1993-1997, ingediend door mevrouw L. Dettiège, Vlaamse minister van Werkstelling en Sociale Aangelegenheden
– 314 (1992-1993) – Nr. 1

Beleidsbrief Gezondheidszorg, ingediend door mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin
– 333 (1992-1993) – Nr. 1

Beleidsbrief Het wetenschapsbeleid in Vlaanderen. Beleidsbrief voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 417 (1993-1994) – Nr. 1

Beleidsbrief Het economisch beleid in Vlaanderen. Beleidsprioriteiten voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 418 (1993-1994) – Nr. 1

Beleidsbrief Het landbouwbeleid in Vlaanderen. Beleidsprioriteiten voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 419 (1993-1994) – Nr. 1

Beleidsbrief Externe betrekkingen in 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 431 (1993-1994) – Nr. 1

Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994
– 415 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 20

Algemene bespreking (Voortzetting)

Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid (Voortzetting), blz. 391

Sprekers : de heer G. Annemans, mevrouw A. Leysen, de heren R. Swinnen, J. Tavernier, C. Moors, L. Appeltans, A. Denys, L. Dierickx, minister L. Van den Bossche, minister L. Detiège

Binnenlandse Aangelegenheden en Ambtenarenzaken, blz 410

Sprekers : de heren L. Pierco en G. Cardoen

Mededeling van de voorzitter, blz. 413

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993

— 18-A (1992-1993) - Nrs. 1 en 2
— 21-A (1992-1993) - Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993

— 19-C (1992-1993) - Nrs. 1 tot 5
— 20-B (1992-1993) - Nrs. 1 (+ Errata) en 2 (Aangepaste administratieve begroting)
— 21-A (1992-1993) - Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994

— 13-A (1992-1993) - Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)
— 14 (1992-1993) - Nrs. 1 en 2
— 17 (1992-1993) - Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994

— 13-A (1992-1993) - Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)
— 15 (1992-1993) - Nrs. 1 (+ Erratum) (+ Bijlagen 1 tot XXIV) tot 13
— 16 (1992-1993) - Nrs. 1 tot 4 (Administratieve begroting)
— 17 (1992-1993) - Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Beleidsbrief Algemeen welzijnswerk, ingediend door mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin

— 291 (1992-1993) - Nr. 1

Beleidsbrief Preventieve gezondheidszorg 1993-1997, ingediend door mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden

— 314 (1992-1993) - Nr. 1

Beleidsbrief Gezondheidszorg, ingediend door mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin

— 333 (1992-1993) - Nr. 1

Beleidsbrief Het wetenschapsbeleid in Vlaanderen. Beleidsbrief voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen

— 417 (1993-1994) - Nr. 1

Beleidsbrief Het economisch beleid in Vlaanderen. Beleidsprioriteiten voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen

— 418 (1993-1994) - Nr. 1

Beleidsbrief Het landbouwbeleid in Vlaanderen. Beleidsprioriteiten voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen

— 419 (1993-1994) - Nr. 1

Beleidsbrief Externe betrekkingen in 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen

— 431 (1993-1994) - Nr. 1

Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994

— 415 (1993-1994) - Nrs. 1 tot 20

Algemene bespreking (Voortzetting)

Binnenlandse Aangelegenheden en Ambtenarenzaken (Voortzetting), blz. 413

Sprekers : de heren J. Van Hauthem, R. Vanlerberghe, J. Tavernier, H. Lauwers, R. Van Hooland, M. Van der Poorten, P. Dewael, E. Van Rompuy, minister L. Van den Bossche, minister T. Kelchtermans

Regeling van de werkzaamheden, blz. 435

Nr. 15 Woensdag 15 december 1993 Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 437

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993

— 18-A (1992-1993) - Nrs. 1 en 2
— 21-A (1992-1993) - Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende tweede

aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993

— 19-C (1992-1993) - Nrs. 1 tot 5
— 20-B (1992-1993) - Nrs. 1 (+ Errata) en 2 (Aangepaste administratieve begroting)

— 21-A (1992-1993) - Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994

— 13-A (1992-1993) - Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)
— 14 (1992-1993) - Nrs. 1 en 2
— 17 (1992-1993) - Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994

— 13-A (1992-1993) - Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)
— 15 (1992-1993) - Nrs. 1 (+ Erratum) (+ Bijlagen 1 tot XXIV) tot 13
— 16 (1992-1993) - Nrs. 1 tot 4 (Administratieve begroting)
— 17 (1992-1993) - Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Beleidsbrief Algemeen welzijnswerk, ingediend door mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin

— 291 (1992-1993) - Nr. 1

Beleidsbrief Preventieve gezondheidszorg 1993-1997, ingediend door mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden

— 314 (1992-1993) - Nr. 1

Beleidsbrief Gezondheidszorg, ingediend door mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin

— 333 (1992-1993) - Nr. 1

Beleidsbrief Het wetenschapsbeleid in Vlaanderen. Beleidsbrief voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen

— 417 (1993-1994) - Nr. 1

Beleidsbrief Het economisch beleid in Vlaanderen. Beleidsprioriteiten voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen

— 418 (1993-1994) - Nr. 1

Beleidsbrief Het landbouwbeleid in Vlaanderen. Beleidsprioriteiten voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de

Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 419 (1993-1994) – Nr. 1

Beleidsbrief Externe betrekkingen in 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 431 (1993-1994) – Nr. 1

Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot **begeleiding** van de begroting 1994
– 415 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 20

Algemene bespreking (Voortzetting)

Economie, Energie, Landbouw en Werkgelegenheid, blz. 437

Sprekers : de heren L. Bril, J. Sleenckx, P. Deprez, S. De Clerck, F. Wymeersch, D. Van Mechelen, mevrouw M. Aelvoet, de heren P. Dewael, J. Ulburghs, A. Denys, E. Van Rompuy, P. Van Grembergen, M. Maertens, E. Schuermans, minister L. Detiège, minister-president L. Van den Brande

Regeling van de werkzaamheden, blz. 463

Nr. 16 Woensdag 15 december 1993
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 465

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993
– 18-A (1992-1993) – Nrs. 1 en 2
– 21-A (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993
– 19-C (1992-1993) – Nrs. 1 tot 5
– 20-B (1992-1993) – Nrs. 1 (+ Errata) en 2 (Aangepaste administratieve begroting)
– 21-A (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994
– 13-A (1992-1993) – Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)
– 14 (1992-1993) – Nrs. 1 en 2
– 17 (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994

– 13-A (1992-1993) – Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)
– 15 (1992-1993) – Nrs. 1 (+ Erratum) (+ Bijlagen 1 tot XXIV) tot 13
– 16 (1992-1993) – Nrs. 1 tot 4 (Administratieve begroting)
– 17 (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Beleidsbrief Algemeen welzijnswerk, ingediend door mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin
– 291 (1992-1993) – Nr. 1

Beleidsbrief Preventieve gezondheidszorg 1993-1997, ingediend door mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden
– 314 (1992-1993) – Nr. 1

Beleidsbrief Gezondheidszorg, ingediend door mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin
– 333 (1992-1993) – Nr. 1

Beleidsbrief Het wetenschapsbeleid in Vlaanderen. Beleidsbrief voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 417 (1993-1994) – Nr. 1

Beleidsbrief Het economisch beleid in Vlaanderen. Beleidsprioriteiten voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 418 (1993-1994) – Nr. 1

Beleidsbrief Het landbouwbeleid in Vlaanderen. Beleidsprioriteiten voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 419 (1993-1994) – Nr. 1

Beleidsbrief Externe betrekkingen in 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 431 (1993-1994) – Nr. 1

Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot **begeleiding** van de begroting 1994
– 415 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 20

Algemene bespreking (Voortzetting)

Leefmilieu en Natuurbehoud, blz. 456
Sprekers : de heren M. Verwilghen, H. Brouns, X. Buisseret, J. Timmermans, A. Denys, F. Wymeersch, mevrouw T. Merckx-Van Goey, de heer J. Van Looy, mevrouw M. Aelvoet, de heren L. Barbé, M. Capoen, A. Arts, minister N. De Batselier

Media, blz. 488

Sprekers : de heren P. Chevalier, H. Van Dienderen, S. De Clerck, A. Denys, mevrouw M. Dillen, de heren M. Bartholomeeussen, W. Seeuws, E. Van Rompuy, H. Olaerts, F. Sarens, minister N. De Batselier, minister H. Weckx

Regeling van de werkzaamheden, blz. 506

Nr. 17 Donderdag 16 december 1993
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 507

Samenstelling van commissies

Wijzigingen onder de vaste en de plaatsvervangende leden, blz. 507

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993
– 18-A (1992-1993) – Nrs. 1 en 2
– 21-A (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993
– 19-C (1992-1993) – Nrs. 1 tot 5
– 20-B (1992-1993) – Nrs. 1 (+ Errata) en 2 (Aangepaste administratieve begroting)
– 21-A (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994
– 13-A (1992-1993) – Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)
– 14 (1992-1993) – Nrs. 1 en 2
– 17 (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994
– 13-A (1992-1993) – Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)
– 15 (1992-1993) – Nrs. 1 (+ Erratum) (+ Bijlagen 1 tot XXIV) tot 13

- 16 (1992-1993) - Nrs. 1 tot 4 (Administratieve begroting)
- 17 (1992-1993) - Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Beleidsbrief Algemeen welzijnswerk, ingediend door mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin
- 291 (1992-1993) - Nr. 1

Beleidsbrief Preventieve gezondheidszorg 1993-1997, ingediend door mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden
- 314 (1992-1993) - Nr. 1

Beleidsbrief Gezondheidszorg, ingediend door mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin
- 333 (1992-1993) - Nr. 1

Beleidsbrief Het wetenschapsbeleid in Vlaanderen. Beleidsbrief voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
- 417 (1993-1994) - Nr. 1

Beleidsbrief Het economisch beleid in Vlaanderen. Beleidsprioriteiten voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
- 418 (1993-1994) - Nr. 1

Beleidsbrief Het landbouwbeleid in Vlaanderen. Beleidsprioriteiten voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
- 419 (1993-1994) - Nr. 1

Beleidsbrief Externe betrekkingen in 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
- 431 (1993-1994) - Nr. 1

Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994
- 415 (1993-1994) - Nrs. 1 tot 20

Algemene bespreking (Voortzetting)

Welzijn en Gezondheid, blz. 507
Sprekers : de heren G. Anthuenis, L. Goutry, M. Maertens, mevrouw L. Maximus, de heren K. Van Overmeire, H. Van Wambeke, E. Van Vaerenbergh, mevrouw M. Vogels, de heren M. Olivier, B. Vandendriesche, J. Geysels, minister W. De-

meester-De Meyer, minister L. Detiège

Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 27 juni 1990 houdende oprichting van een Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap
- 392 (1992-1993) - Nrs. 1 en 2
Algemene bespreking, blz. 528
Artikelsgewijze bespreking, blz. 528

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993
- 18-A (1992-1993) - Nrs. 1 en 2
- 21-A (1992-1993) - Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993
- 19-C (1992-1993) - Nrs. 1 tot 5
- 20-B (1992-1993) - Nrs. 1 (+ Errata) en 2 (Aangepaste administratieve begroting)
- 21-A (1992-1993) - Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994
- 13-A (1992-1993) - Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)
- 14 (1992-1993) - Nrs. 1 en 2
- 17 (1992-1993) - Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994
- 13-A (1992-1993) - Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)
- 15 (1992-1993) - Nrs. 1 (+ Erratum) (+ Bijlagen 1 tot XXIV) tot 13
- 16 (1992-1993) - Nrs. 1 tot 4 (Administratieve begroting)
- 17 (1992-1993) - Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Beleidsbrief Algemeen welzijnswerk, ingediend door mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin
- 291 (1992-1993) - Nr. 1

Beleidsbrief Preventieve gezondheidszorg 1993-1997, ingediend door mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden
- 314 (1992-1993) - Nr. 1

Beleidsbrief Gezondheidszorg, ingediend door mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin
- 333 (1992-1993) - Nr. 1

Beleidsbrief Het wetenschapsbeleid in

Vlaanderen. Beleidsbrief voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
- 417 (1993-1994) - Nr. 1

Beleidsbrief Het economisch beleid in Vlaanderen. Beleidsprioriteiten voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
- 418 (1993-1994) - Nr. 1

Beleidsbrief Het landbouwbeleid in Vlaanderen. Beleidsprioriteiten voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
- 419 (1993-1994) - Nr. 1

Beleidsbrief Externe betrekkingen in 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
- 431 (1993-1994) - Nr. 1

Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994
- 415 (1993-1994) - Nrs. 1 tot 20

Algemene bespreking (Voortzetting)

Cultuur, blz. 530
Sprekers : de heren M. Van Peel, F. Dewinter, W. Seeuws, L. Hancké, J. Geysels, F. De Man, minister H. Weckx

Regeling van de werkzaamheden, blz. 536

Nr. 18 Donderdag 16 december 1993 Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 537

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993
- 18-A (1992-1993) - Nrs. 1 en 2
- 21-A (1992-1993) - Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993
- 19-C (1992-1993) - Nrs. 1 tot 5

– 20-B (1992-1993) – Nrs. 1 (+ Errata) en 2 (Aangepaste administratieve begroting)
– 21-A (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994
13-A (1992-1993) – Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)
– 14 (1992-1993) – Nrs. 1 en 2
– 17 (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994
– 13-A (1992-1993) – Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)
– 15 (1992-1993) – Nrs. 1 (+ Erratum) (+ Bijlagen 1 tot XXIV) tot 13
– 16 (1992-1993) – Nrs. 1 tot 4 (Administratieve begroting)
– 17 (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Beleidsbrief Algemeen welzijnswerk, ingediend door mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin
– 291 (1992-1993) – Nr. 1

Beleidsbrief Preventieve gezondheidszorg 1993-1997, ingediend door mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Werkstelling en Sociale Aangelegenheden
– 314 (1992-1993) – Nr. 1

Beleidsbrief Gezondheidszorg, ingediend door mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin
– 333 (1992-1993) – Nr. 1

Beleidsbrief Het wetenschapsbeleid in Vlaanderen. Beleidsbrief voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 417 (1993-1994) – Nr. 1

Beleidsbrief Het economisch beleid in Vlaanderen. Beleidsprioriteiten voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 418 (1993-1994) – Nr. 1

Beleidsbrief Het landbouwbeleid in Vlaanderen. Beleidsprioriteiten voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 419 (1993-1994) – Nr. 1

Beleidsbrief Externe betrekkingen in 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 431 (1993-1994) – Nr. 1

Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994
– 415 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 20

Algemene bespreking (Voortzetting)

Cultuur (Voortzetting), blz. 537
Sprekers : de heren P. Dewael, W. Seeuws, P. Hostekint, F. De Man, M. Van Peel, J. Geysels, E. Van Rompuy, H. Lauwers, A. Denys, L. Hancké, L. Dierickx, L. Peeters, E. Beysen en minister H. Weckx

Openbare Werken en Vervoer, blz. 559
Sprekers : de heren E. Beysen, J. Ansoms, W. Verreycken, J. De Mol, H. Van Dienderen, R. Van Hooland, H. Schiltz, F. Van den Eynde, mevrouw M. Dillen, minister T. Kelchtermans en minister J. Sauwens

Regeling van de werkzaamheden, blz. 585

Nr. 19 Vrijdag 17 december 1993 Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 587

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993
– 18-A (1992-1993) – Nrs. 1 en 2
– 21-A (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993
– 19-C (1992-1993) – Nrs. 1 tot 5
– 20-B (1992-1993) – Nrs. 1 (+ Errata) en 2 (Aangepaste administratieve begroting)
– 21-A (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994
– 13-A (1992-1993) – Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)
– 14 (1992-1993) – Nrs. 1 en 2
– 17 (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de alge-

mene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994

– 13-A (1992-1993) – Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)
– 15 (1992-1993) – Nrs. 1 (+ Erratum) (+ Bijlagen 1 tot XXIV) tot 13
– 16 (1992-1993) – Nrs. 1 tot 4 (Administratieve begroting)
– 17 (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Beleidsbrief Algemeen welzijnswerk, ingediend door mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin
– 291 (1992-1993) – Nr. 1

Beleidsbrief Preventieve gezondheidszorg 1993-1997, ingediend door mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Werkstelling en Sociale Aangelegenheden
– 314 (1992-1993) – Nr. 1

Beleidsbrief Gezondheidszorg, ingediend door mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin
– 333 (1992-1993) – Nr. 1

Beleidsbrief Het wetenschapsbeleid in Vlaanderen. Beleidsbrief voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 417 (1993-1994) – Nr. 1

Beleidsbrief Het economisch beleid in Vlaanderen. Beleidsprioriteiten voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 418 (1993-1994) – Nr. 1

Beleidsbrief Het landbouwbeleid in Vlaanderen. Beleidsprioriteiten voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 419 (1993-1994) – Nr. 1

Beleidsbrief Externe betrekkingen in 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 431 (1993-1994) – Nr. 1

Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994
– 415 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 20

Algemene bespreking (Voortzetting)

Buitenlandse en Europese Aangelegenheden, blz. 587

Sprekers : de heren H. Suykerbuyk, F. Van den Eynde, L. Van Nieuwenhuysen, D. Van der Maelen, S. De Clerck, J. Ulburghs, P. Van Grembergen, mevrouw M. Aelvoet, de heren L. Dierickx, G. Annemans, E. Van Rompuy, F. Vergote, A. Denys, minister J. Sauwens, minister-president L. Van den Brande

Regeling van de werkzaamheden, blz. 613

Nr. 20 **Vrijdag 17 december 1993**
 Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 615

Samenstelling van een commissie

Wijziging onder de vaste leden, blz. 615

Verzoekschriften (Regl. art. 82),

blz. 616

Actuele vragen (Regl. art. 77)

Actuele vraag van de heer L. Standaert tot mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over de niet uitbetaling van beloofde toelagen aan de V.Z.W. Payoke, blz. 616

Actuele vraag van de heer J. Gabriels tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over zijn aanvankelijke weigering om het probleem rond het taalgebruik bij het Europees Merkenbureau aanhangig te maken bij het Overlegcomité Federale regering – Gemeenschaps- en Gewestregering

Actuele vraag van de heer F. Van den Eynde tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het feit dat op de Europese top geen beslissing genomen werd in verband met het Nederlands, als officiële taal van het Merkenbureau, blz. 616

Actuele vraag van de heer J. Peeters tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over eventuele Vlaamse subsidiëring voor een Nederlands-Belgisch kalvergiebedrijf in de Noorderkempen, blz. 618

Actuele vraag van de heer J. Ulburghs tot de heer L. Van den Brande, minister-

president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de investeringen in Center-Parcs, blz. 619

Actuele vraag van de heer R. Van Hooiland tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het antwoord van de Vlaamse regering aan de federale regering over de weigering van Sabena om haar advertentie te plaatsen, blz. 619

Actuele vraag van de heer K. Pinxten tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over recente persberichten nopens een nieuwe inruiloperatie van de Begemann-aandelen van Belgische openbare investeringsmaatschappijen, blz. 620

Actuele vraag van de heer H. Van Dierden tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het terugschroeven van de NMBS-investering voor binnenlands vervoer ten voordele van de TGV, blz. 622

Actuele vraag van de heer E. Beysen tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de recente besprekingen omtrent de uitdieping van de Schelde, blz. 623

Actuele vraag van de heer J. Valkeniers tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de actuele onrust bij de plaatselijke bevolking over de voorgestelde vestiging van een verbrandingsoven in het Vilvoordse, blz. 624

Actuele vraag van de heer F. De Man tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over het feit dat sedert het begin van het nieuwe televisie-seizoen het Vlaams Blok nog nooit rechtstreeks aan bod kwam in het actualiteitsprogramma "De zevende dag", blz. 624

Actuele vraag van de heer E. Van Vaerenbergh tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over het gebrek aan belangstelling van de Vlaamse regering voor de faciliteitengemeenten rond Brussel, blz. 624

Actuele vraag van de heer F. Dielens tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over het geweld in de jeugdprogramma's van VTM, blz. 626

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993

– 18-A (1992-1993) – Nrs. 1 en 2
– 21-A (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Artikelsgewijze bespreking, blz. 627

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993

– 19-C (1992-1993) – Nrs. 1 tot 5
– 20-B (1992-1993) – Nrs. 1 (+ Errata) en 2 (Aangepaste administratieve begroting)

– 21-A (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Artikelsgewijze bespreking, blz. 627

Ontwerp van decreet houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994

– 13-A (1992-1993) – Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)

– 14 (1992-1993) – Nrs. 1 en 2
– 17 (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Artikelsgewijze bespreking, blz. 630

Ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994

– 13-A (1992-1993) – Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)

– 15 (1992-1993) – Nrs. 1 (+ Erratum) (+ Bijlagen 1 tot XXIV) tot 13
– 16 (1992-1993) – Nrs. 1 tot 4 (Administratieve begroting)

– 17 (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Artikelsgewijze bespreking, blz. 631

Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994 – 415 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 25

Artikelsgewijze bespreking, blz. 664

Spreker : de heer L. Barbé

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993

– 18-A (1992-1993) – Nrs. 1 en 2
– 21-A (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993

– 19-C (1992-1993) – Nrs. 1 tot 5
– 20-B (1992-1993) – Nrs. 1 (+ Errata) en 2 (Aangepaste administratieve begroting)

– 21-A (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994

– 13-A (1992-1993) – Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)
– 14 (1992-1993) – Nrs. 1 en 2
– 17 (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994

– 13-A (1992-1993) – Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)
– 15 (1992-1993) – Nrs. 1 (+ Erratum) (+ Bijlagen 1 tot XXIV) tot 13
– 16 (1992-1993) – Nrs. 1 tot 4 (Administratieve begroting)
– 17 (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Beleidsbrief Algemeen welzijnswerk, ingediend door mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin
– 291 (1992-1993) – Nr. 1

Beleidsbrief Preventieve gezondheidszorg 1993-1997, ingediend door mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Werkstelling en Sociale Aangelegenheden
– 314 (1992-1993) – Nr. 1

Beleidsbrief Gezondheidszorg, ingediend door mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin
– 333 (1992-1993) – Nr. 1

Beleidsbrief Het wetenschapsbeleid in Vlaanderen. Beleidsbrief voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 417 (1993-1994) – Nr. 1

Beleidsbrief Het economisch beleid in Vlaanderen. Beleidsprioriteiten voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 418 (1993-1994) – Nr. 1

Beleidsbrief Het landbouwbeleid in Vlaanderen. Beleidsprioriteiten voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 419 (1993-1994) – Nr. 1

Beleidsbrief Externe betrekkingen in 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
– 431 (1993-1994) – Nr. 1

Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994 – 415 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 20
Mededeling van de fractievoorzitters, blz. 688

Sprekers : de heren A. Denys, E. Van Rompuy, F. Dewinter, L. Hancké, F. Vandenbroucke, J. Gabriëls, J. Geysels, P. Van Grembergen, J. Van Hauthem, minister W. Demeester-De Meyer, minister-president L. Van den Brande

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993

– 18-A (1992-1993) – Nrs. 1 en 2
– 21-A (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Hoofdelijke stemming, blz. 698

Sprekers : de heren L. Standaert en G. Annemans

Ontwerp van decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993

– 19-C (1992-1993) – Nrs. 1 tot 5
– 20-B (1992-1993) – Nrs. 1 (+ Errata) en 2 (Aangepaste administratieve begroting)
– 21-A (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Hoofdelijke stemming, blz. 700

Voorstel van motie van overeenstemming
Hoofdelijke stemming, blz. 701

Spreker : de heer J. Valkeniers

Ontwerp van decreet houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994

– 13-A (1992-1993) – Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)
– 14 (1992-1993) – Nrs. 1 en 2
– 17 (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Hoofdelijke stemming, blz. 702

Ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994

– 13-A (1992-1993) – Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)
– 15 (1992-1993) – Nrs. 1 (+ Erratum) (+ Bijlagen 1 tot XXIV) tot 13
– 16 (1992-1993) – Nrs. 1 tot 4 (Administratieve begroting)
– 17 (1992-1993) – Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

Aangehouden stemming, blz. 704

Spreker : de heer S. Platteau

Hoofdelijke stemming, blz. 716

Voorstel van motie van overeenstemming
Hoofdelijke stemming, blz. 718

Ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994 – 415 (1993-1994) – Nrs. 1 tot 25

Aangehouden stemmingen, blz. 719

Sprekers : de heren W. Seeuws, J. Tavernier, V. Vautmans, J. Caudron, J. De Mol, mevrouw M. Vogels, de heer J. Timmermans, minister L. Van den Bossche

Hoofdelijke stemming, blz. 735

Ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 27 juni 1990 houdende oprichting van een Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap

– 392 (1992-1993) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming, blz. 737

Met redenen omklede motie van de heer E. Van Vaerenbergh c.s. tot besluit van de op 30 november 1993 door de heer E. Van Vaerenbergh gehouden interpellatie tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de benoemingspolitiek in de Brusselse OCMW's

– 438 (1993-1994) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 738

Sprekers : de heren E. Van Vaerenbergh, F. Dielens, J. Van Hauthem, mevrouw A. Neyts-Uyttebroeck en mevrouw S. Creyf-Blondé

Met redenen omklede motie van de heer J. Van Hauthem tot besluit van de op 30 november 1993 door de heer E. Van Vaerenbergh gehouden interpellatie tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de benoemingspolitiek in de Brusselse OCMW's

– 439 (1993-1994) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 740

Regeling van de werkzaamheden, blz. 741

Bijlagen

Bijlage 1: Ontwerp van decreet houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994 (Tabel), blz. 745

Bijlage II : Ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994 (Tabel), blz. 771

Bijlage III : Samenvatting schuldssituatie Vlaamse Gemeenschap per rubriek, blz. 885

17e vergadering

Donderdag 16 december 1993
Morgenvergadering

VOORZITTER : de heer L. Vanvelthoven

- *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*

- *De vergadering wordt geopend om 9.31 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

E. Flamant : gezondheidsredenen ;

W. Claes, J. Leclercq : buitenslands ;

P. Berben : ambtsverplichtingen.

SAMENSTELLING VAN COMMISSIES

Wijzigingen onder de vaste en de plaatsvervangende leden

De voorzitter : Voor de VB-fractie is :

- in de commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud de heer Caubergs als vast lid vervangen door de heer Buisserset en de heer Buisserset als plaatsvervangend

lid vervangen door de heer Caubergs ;

- in de commissie voor Openbare Werken en Vervoer de heer Spinnewyn als vast lid vervangen door de heer Verreycken.

ONTWERP VAN DECREET houdende tweede aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993

- 18-A (1992-1993) - Nrs. 1 en 2
- 21-A (1992-1993) - Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

ONTWERP VAN DECREET houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993

- 19-C (1992-1993) - Nrs. 1 tot 5
- 20-B (1992-1993) - Nrs. 1 (+ Errata) en 2 (Aangepaste administratieve begroting)
- 21-A (1992-1993) - Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

ONTWERP VAN DECREET houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994

- 13-A (1992-1993) - Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)
- 14 (1992-1993) - Nrs. 1 en 2
- 17 (1992-1993) - Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

ONTWERP VAN DECREET houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994

- 13-A (1992-1993) - Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)
- 15 (1992-1993) - Nrs. 1 (+ Erratum) (+ Bijlagen 1 tot XXIV) tot 13
- 16 (1992-1993) - Nrs. 1 tot 4 (Administratieve begroting)
- 17 (1992-1993) - Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

BELEIDSBRIEF Algemeen welzijnswerk, ingediend door mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin
- 291 (1992-1993) - Nr. 1

BELEIDSBRIEF Preventieve gezondheidszorg 1993-1997, ingediend door mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden
- 314 (1992-1993) - Nr. 1

BELEIDSBRIEF Gezondheidszorg, ingediend door mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin
- 333 (1992-1993) - Nr. 1

BELEIDSBRIEF Het wetenschapsbeleid in Vlaanderen. Beleidsbrief voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie,

KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
- 417 (1993-1994) - Nr. 1

BELEIDSBRIEF Het economisch beleid in Vlaanderen. Beleidsprioriteiten voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
- 418 (1993-1994) - Nr. 1

BELEIDSBRIEF Het landbouwbeleid in Vlaanderen. Beleidsprioriteiten voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
- 419 (1993-1994) - Nr. 1

BELEIDSBRIEF Externe betrekkingen in 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen
- 431 (1993-1994) - Nr. 1

ONTWERP VAN DECREET houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994
- 415 (1993-1994) - Nrs. 1 tot 20

Algemene bespreking (Voortzetting)

De voorzitter : Aan de orde is de voortzetting van het begrotingsdebat.

WELZIJN EN GEZONDHEID

De voorzitter : Wij behandelen nu materies waarvoor ministers Demeester-De Meyer en Detiège bevoegd zijn, met name Welzijn en Gezondheid, de door minister Demeester-De Meyer ingediende beleidsbrief Algemeen welzijnswerk, de door minister Detiège ingediende beleidsbrief Preventieve gezondheidszorg 1993-1997 en de door minister Demeester-De Meyer inge-

diende beleidsbrief Gezondheidszorg.

De heer Anthuenis heeft het woord.

De heer G. Anthuenis (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, de begroting voor Welzijn in het algemeen is in belangrijke mate toegenomen. De loonakkoorden die met de opvoeders werden gesloten, zijn hieraan niet vreemd. Het is te betreuren dat de sociale vrede in deze sector nog steeds niet is teruggekeerd, aangezien bepaalde werkgevers weigeren de lonen uit te betalen.

Ik zal een aantal bemerkingen formuleren bij bepaalde begrotingsposten die naar mijn mening geen weerspiegeling zijn van het beleid dat door de minister wordt verdedigd.

Zij heeft herhaalde malen gepleit voor de bevordering van de mantelzorg en voor het creëren van een statuut voor degenen die aan mantelzorg doen. Tevens heeft zij herhaaldelijk benadrukt dat de hulp aan bejaarden gradueel moet zijn en dus moet beantwoorden aan de verschillende gradaties van hulp die zij nodig hebben. In de begroting voor de sector bejaardenzorg dalen de kredieten voor erkende dagverzorgingscentra nochtans van 10 miljoen frank voor 1993 tot 8,9 miljoen frank voor 1994. Ik meen dat de dagopvang voor bejaarden moet worden gestimuleerd. Het kan voor vele gezinnen de ideale combinatie worden tussen het buitenshuis werken van beide partners – wat in zeer veel gevallen financieel noodzakelijk is – en de opvang van de bejaarde ouder of schoonouder. De verzorgingsbelasting en de vrijheidsbeperking van de mantelzorgers wordt aldus gespreid en de bejaarde vindt een werkelijke thuis bij zijn kinderen. Ik kijk met interesse uit naar de resultaten van de door de minister aangekondigde experimenten inzake de opvang van bejaarden in een pleeggezin. Ook de ondersteuning van de nieuwe opvangvormen voor bejaarden – ik denk hierbij aan de nachtopvang, de weekendopvang en

de vakantieopvang – moet worden ondersteund. Het zou interessant zijn indien wij binnen een jaar de bevindingen van deze experimenten zouden kunnen evalueren in de commissie voor Welzijn. Dit kan misschien kaderen in een ruimere gedachtenwisseling over de diverse opvangvormen voor bejaarden.

De vertrouwensartscentra verrichten prachtig werk op het vlak van de hulpverlening aan mishandelde kinderen en hun gezin. Mishandeling van kinderen veroorzaakt in hoofde van het mishandelde kind en in hoofde van het gezin trauma's die het geluk van het kind en van het gezin zeer sterk in het gedrang brengen. Het verwerken van dit probleem is essentieel voor de verdere ontwikkeling van het kind. Op het ogenblik zijn de meldingen van kindermishandeling bijna verdubbeld, terwijl de beschikbare middelen en de personeelsomkadering hetzelfde zijn gebleven. De vertrouwensartscentra moeten werken met wachtlijsten. Dit kan niet. Ik dring bij de minister dan ook aan op een spoedige behandeling van de problemen in deze sector. Bij het begin van het schooljaar ontstond in de gehandicaptensector grote beroering toen bleek dat de provinciale evaluatiecommissies op grote schaal kinderen met gedragsstoornissen de toelating tot de medisch-pedagogische instituten ontzegden. Zij heeft toen tijdelijke maatregelen genomen om te vermijden dat sommige kinderen in de loop van het schooljaar geen school meer zouden vinden. Zij deelde ook mee dat de heer Broeckart van de Gentse universiteit klaar zou zijn met een evaluatierapport. Graag vernam ik van de minister welke de resultaten zijn van dit rapport en wat uiteindelijk haar standpunt ter zake is.

Het zou immers niet opportuun zijn, de tijdelijke maatregelen van jaar tot jaar te verlengen.

De commissie voor Welzijn heeft dit jaar een aantal hoorzittingen gespen-

Anthuenis

deerd aan de problematiek van de beschutte werkplaatsen. Het rapport Andersen liet niets aan duidelijkheid over. De beschutte werkplaatsen delen in de economische crisis en zij hebben een onbetrouwbare partner, zijnde de overheid. Wij moeten in de commissie onze werkzaamheden voortzetten teneinde tot een werkzaam stelsel te komen. Ik suggereer zelfs een mogelijke vorm van financiering. De subsidies van elke beschutte werkplaats zouden kunnen worden bepaald in functie van het rendementsverlies van haar werknemers. Op die manier krijgt men subsidies op basis van objectieve gegevens en kan een goed beheerde beschutte werkplaats ook overleven in economisch moeilijke omstandigheden.

Mevrouw de minister, ik heb mijn twijfels over het nut van de besprekingen die wij hebben gewijd aan uw beleidsbrief over de hervorming van het algemeen welzijnswerk. U gaf aan professor Deleecq de opdracht een sociale welzijnskaart van Vlaanderen op te stellen teneinde op basis daarvan hervormingen door te voeren. Het was wellicht beter het resultaat van deze studie af te wachten alvorens de besprekingen te hervatten.

Mijnheer de voorzitter, alvorens enkele concrete opmerkingen te formuleren met betrekking tot de begroting die behoort tot de bevoegdheid van de Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden, maak ik van de gelegenheid gebruik om de versnippering van de bevoegdheden tussen het federale en het gemeenschapsniveau in de gezondheidszorg aan te klagen.

Deze zinloze versnippering maakt een efficiënt beleid zo goed als onmogelijk.

Mevrouw de minister, voor de initiatieven die tot uw bevoegdheid behoren, moet u praktisch altijd rekenen op de wil tot samenwerken van mi-

nister Demeester en van het federale niveau. Ik denk hierbij vooral aan de problematiek van de drugspreventie.

Mijnheer de voorzitter, in het verleden werd reeds voldoende aangetoond dat de samenwerking tussen de verschillende beleidsniveaus mank loopt. Het zou dan ook goed zijn de materie volksgezondheid over te hevelen naar het gemeenschapsniveau.

Bovendien ben ik voorstander van het overhevelen van de materie gezondheidsinstellingen, nu onder de bevoegdheid van minister Demeester, naar de volksgezondheid. Het huidige systeem is immers totaal onlogisch en ondoorzichtig.

Vervolgens heb ik enkele bedenkingen bij bepaalde punten uit de begroting.

Wat de kankeropsporing betreft, ben ik ervan overtuigd dat een coherent registratiesysteem noodzakelijk is.

Aangezien Vlaanderen op dit vlak een grote achterstand heeft in vergelijking met het buitenland, moeten dringend maatregelen worden genomen. Graag vernam ik van de minister hoe het staat met de gesprekken met de federale overheid die hieromtrent in het vooruitzicht werden gesteld.

De versnippering van de bevoegdheden speelt het kankerbeleid parten. Het uitstellen van het nemen van concrete initiatieven met betrekking tot de opbouw van een registratiesysteem kan alleen maar worden toegeschreven aan het gebrek aan coördinatie tussen de gewesten en de federale overheid. Dit is de oorzaak van de achterstand. Kan de minister mij ook enige uitleg verschaffen over de werkzaamheden met betrekking tot de uitbouw van het netwerk van organisaties voor kankerpreventie ?

Het budget van het medisch schooltoezicht is de grootste post binnen de begroting van het medisch-sociaal

beleid. Voor 1994 wordt er hiervoor 836,7 miljoen frank uitgetrokken en voor de openbare instellingen 64,1 miljoen frank.

Werd de werking van het medisch schooltoezicht al eens ernstig geëvalueerd ? De budgetten voor deze post zijn sinds 1989 immers systematisch gestegen met een totaal van 304,6 miljoen frank, zonder enig aanwijsbaar resultaat. Ik pleit ervoor een dringende kosten-batenanalyse van het medisch schooltoezicht uit te voeren.

In 1992 en 1993 was slechts een bedrag van 1,1 miljoen frank uitgetrokken voor vervolmakingscursussen, terwijl voor 1994 dit bedrag werd opgetrokken tot 35,5 miljoen frank. Ik ben overtuigd van het belang van die vervolmakingscursussen voor palliatieve zorgen, maar wil toch graag weten waarop u die aanzienlijke stijging stoelt. Beschikt u over cijfermateriaal waaruit blijkt hoeveel mensen een dergelijke cursus willen of moeten volgen of hebt u zomaar een bedrag bepaald ? Bovendien doet het stijgend belang van de palliatieve zorgen binnen de algemene zorgverstreking de nood aan een aanpassing van het desbetreffende onderwijs toenemen. Er moet dus in die zin een samenwerking tot stand komen tussen u en de minister van Onderwijs.

Mevrouw de minister, ten slotte snijd ik nog even het probleem van de vergiftigde moedermelk aan. De Gazet van Antwerpen besteedde aan dit onderwerp een artikel op 14 december. Daarin werd gesuggereerd – aan de hand van gegevens uit oude rapporten – dat borstvoeding gevaar kan opleveren voor de zuigeling, omdat moedermelk de giftige stof dioxine kan bevatten. Het bericht bracht een golf van paniek teweeg bij moeders die voor borstvoeding hadden gekozen en zij die het nog overwogen. Daarom ook wil de VLD klaarheid scheppen in die gelegenheid en zal ze – via mevrouw De Maght – binnenkort een

Anthuenis

interpellatieverzoek met betrekking tot het dioxinegehalte in moedermelk indienen ter attentie van mevrouw De Galan, minister van Volksgezondheid, Leefmilieu en Sociale Integratie. Wel interesseert het ons uitermate, welke verantwoordelijkheid u op zich neemt in deze kwestie.

De voorzitter : De heer Goutry heeft het woord.

De heer L. Goutry (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, geachte ministers, collega's, in het kader van de algemene bespreking van de begroting Welzijn en Gezondheid, wil ik in eerste instantie een paar opmerkingen maken betreffende het gehandicaptenbeleid.

Op 1 april 1992 trad het Vlaams Fonds in werking. Het fonds mag worden beschouwd als een noodzakelijke en vooral verantwoorde beleidsingreep om initiatieven in de gehandicaptenzorg te centraliseren en te coördineren. Aanvankelijk was het leergeld nogal hoog en ontstond er een achterstand in de beoordeling van de vele aanvragen en voorstellen. Toen evenwel een aantal contractuelen werden aangeworven, was de onderbezetting in de administratie in grote mate verholpen. Bovendien miste het invoeren van een versnelde procedure zijn effect niet. Wij stellen vast dat de achterstand zo goed als weggewerkt is. Deze maatregel werd echter slechts voor één jaar ingevoerd en ik pleit ervoor via een evaluatie tot een definitieve en accurate inschrijvingsprocedure te komen. Daarbij moeten zowel het multidisciplinair team als de administratie en de provinciale evaluatiecommissie hun complementaire rol blijven spelen. In dit verband vestig ik nog eens de aandacht op het kwalitatief hoogstaand werk dat de multidisciplinaire teams in het hele land leveren. In het bijzonder onderstreep ik de specificiteit en grote deskundigheid van de consultatiebureaus voor gehandicapten, die in

Vlaanderen jaarlijks zowat 3.000 oriënteringsadviezen voor volwassen gehandicapten verlenen. Daarvoor ontvangen deze centra evenwel geen subsidie. Met de oprichting van het Vlaams Fonds voelde men de behoefte aan van een minimale financiële steun, maar met het oog op de zware besparingsopdracht, lijkt het er sterk op dat het bij een principiële toezegging zal blijven. Het is mij niet echt duidelijk in hoeverre wij ons tot u kunnen wenden met betrekking tot dit thema en welke invloed u hebt inzake het Vlaams Fonds dat een parastatale B is. In elk geval moeten bedenkingen over dit onderwerp worden geuit, want het Vlaams Fonds is de enige gecoördineerde toegangspoort naar het gehandicaptenbeleid.

Een volgend probleem dat dringend moet worden erkend, vinden wij terug in de sfeer van individuele sociale hulp en bijstand aan personen met een handicap. Ook dit valt onder de bevoegdheid van het Vlaams Fonds en ook daar kampt men met een enorme achterstand. De aanvragen worden te traag verwerkt en dit zou te wijten zijn aan een te omslachtige beoordelingsprocedure. De erfenis van het Rijksfonds zorgt voor een aanzienlijke belemmering van het werk. Om die reden blijven een groot aantal dossiers van gehandicapten, die uitsluitel moeten geven over hoogstnoodzakelijke hulpmiddelen, te lang liggen. Dit werkt uiteindelijk contra-emancipatorisch, want de onafhankelijkheid van gehandicapten wordt er alsmaar door uitgesteld.

In verband met de semi-internaten, merken wij dat momenteel een onderzoeks- of overgangsfase is ingegaan. Het blijft moeilijk de term licht mentaal gehandicapte te definiëren. In vele gevallen is sociale verwaarlozing daar bovendien niet vreemd aan, hoewel dit probleem niet gemakkelijk wordt herkend. Niettemin moeten de semi-internaten hun diensten blijven aanbieden aan gehandicapte kinderen en jongeren.

Wellicht kan er zelfs een goed uitgebouwde, ambulante hulpverlening tot stand komen om een betere, meer preventief gerichte ondersteuning van het gezin te verwezenlijken. Dat zou misschien het probleem kunnen opvangen. Wij dringen erop aan dat dit thema spoedig wordt aangesneden en dat de interkabinettenwerkgroepen eraan doorwerken zodat duidelijk wordt wat precies tot Gehandicaptenzorg, Onderwijs en Bijzondere Jeugdzorg behoort.

Dankzij u gebeurde in de begroting 1993 een belangrijke inspanning met het oog op het snel opvolgen van de dagprijsdossiers van de instellingen. Dat verdient een pluim, want het laat hen toe een efficiënter beheer te voeren en betekent een grote ontlasting van de soms zwaar doorwegende kaskredieten en intrestlasten. Toch moeten wij dit dossier nauwlettend blijven volgen, want tijdens de bespreking in de commissie wees u zelf op de nood aan structurele maatregelen, vooral dan vanaf 1995. De reserves van het Vlaams Fonds, de 900 miljoen frank die nu worden ingezet, zullen op dat ogenblik zijn opgebruikt.

Ik hoop dat het streefdoel van 95 percent voorschotten ook effectief gerealiseerd wordt en dat alle afrekeningen van 1993 ook vereffend worden in de loop van 1994. Wij kijken met belangstelling uit naar de resultaten van de studieopdracht van een extern bureau om een zo nauwkeurig mogelijke kostprijs te kunnen vaststellen. Op die manier zal men een systeem tot stand brengen waardoor de dagprijzen afgerekend en betaald worden in het onmiddellijk volgend jaar. Dit zou het einde betekenen van een onnodige en vooral onbegrijpelijk lange lijdensweg. Wij steunen uw initiatief en hopen dat het dossier snel afgewerkt wordt.

Mevrouw de minister, ik maak mij wel zorgen over de vrij krap toegemeten dotatie van het Vlaams Fonds.

Ik pleit ervoor dat de werking van

Goutry

het Vlaams Fonds voldoende ruimte zou laten om niet alleen het huidig beleid uit te voeren maar ook om aan een nieuw beleid te werken. De integratie van 600 nieuwe jobs zal gevolgen hebben voor de werkings- en omkaderingskosten. De gevraagde betoelaging van de consultatiebureaus, de trajectbegeleiding en de bijkomende inspanningen op het vlak van het begeleid en zelfstandig wonen zijn voorbeelden van een nieuw beleid dat moet kunnen uitgevoerd worden.

In het kader van de geplande bijkomende jobs in de gehandicaptensector tijdens de komende jaren, zal de programmienorm herzien moeten worden. De toename van het aantal personeelsleden, dat gespreid over 3 jaar zal oplopen tot 1.100 nieuwe jobs, moet ook leiden tot uitbreiding van de capaciteit van de bedden. Naargelang het gaat over dagopvang of residentiële opvang zou het aantal bedden met 500 tot 1.000 moeten stijgen. De CVP pleit voor een zorgzame verdeling tussen volwassenen en minderjarigen en hoopt dat de nood bij de volwassenenopvang zal gelengd worden.

Mevrouw de minister, als West-vlaming durf ik van de gelegenheid gebruik maken om uw bijzondere aandacht te vragen voor de specifieke toestand in West-Vlaanderen. Uit actuele gegevens blijkt dat er in deze provincie overprogrammatie bestaat. Ik ben echter van mening dat wij er ook rekening moeten mee houden dat een aantal van die instellingen een subprovinciaal karakter hebben. De instelling voor auditief en visueel gehandicapten in Spermalie te Brugge en Dominiek Savio te Gits trekt kinderen uit geheel Vlaanderen aan. Ik ben van oordeel dat dit subprovinciaal karakter ook toepasbaar is op instellingen uit andere provincies. Bij de berekening van de programmienorm moet men niet zozeer rekening houden met de thematische norm maar eerder met een behoeftenanalyse.

Mevrouw de minister, ook in de eindfase is het wenselijk dat u voldoende oog heeft voor de vragen en problemen van de instellingsverantwoordelijken in de gehandicaptensector zodat de moeizaam bereikte akkoorden met de opvoeders niet in het gedrang komen.

Ten slotte doe ik een oproep om alle krachten en ideeën te bundelen ten bate van de tewerkstellingskansen voor mensen met verminderde mogelijkheden en vaardigheden. Dit blijft één van mijn stokpaarden.

Hoewel het federale crisisplan mij wel boeit, vrees ik toch dat wij ons in de eerste plaats zullen uitsloven om het grote tewerkstellingsprobleem van de valide mensen op te lossen. Als men vaststelt hoe moeilijk het is om mensen met een lage scholing en langdurige inactiviteit opnieuw aan het werk te helpen, moeten wij ons bewust zijn dat het nog veel moeilijker is om gehandicapten en moeilijk functionerende mensen in het reguliere arbeidsmilieu aan het werk te zetten. Het aanbod op de reguliere arbeidsmarkt is zo groot en de vraag zo klein dat deze groep mensen dreigt uit de boot te vallen. De CAO 26 die via de loonlastreductie, als aantrekkingspool functioneerde, wordt nu voorbijgestoken door de nieuwe maatregelen op het vlak van de federale tewerkstelling.

Ik ben van mening dat u samen met de federale beleidsverantwoordelijken naar nieuwe stimuli moeten zoeken om de tewerkstelling van gehandicapten aan te zwengelen.

Men zal ook de problematiek inzake de beschermde werkplaatsen moeten onderzoeken. Deze BW's moeten de nodige faciliteiten en ondersteuning krijgen. Ik pleit voor het behoud van de recessietoelage. Men moet de realiteit onder ogen durven nemen : de doorstroming is eerder een illusie dan een reëel objectief. Vele mensen uit de BW's kunnen niet doorstromen. Desalniettemin is het bijzonder postief dat zij dagelijks

naar het werk kunnen en dat zij het gevoel hebben iets te betekenen en wat geld verdienen. Ik pleit ook voor een samenhang tussen beschermde en sociale werkplaatsen. Het zou niet goed zijn deze systemen op te delen en middelen te verspillen.

De voorzitter : Mijnheer Goutry, u gebruikt de spreektijd van uw collega-

De heer L. Goutry : Mevrouw de minister, ter afronding herhaal ik dat de tewerkstelling van de gehandicapten uit de marginaliteit gehaald moet worden.

Ik doe een oproep om een diepgaand debat in te richten en hoop dat uw beleid rekening zal houden met mijn wensen.

De voorzitter : Ik stel vast dat de heer Van Overmeire niet aanwezig is.

De heer Maertens heeft het woord.

De heer M. Maertens (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, dames minister, collega's, Agalev juicht uiteraard de stijging van de beleidskredieten voor Welzijn met 4,5 miljard frank toe.

Deze stijging biedt echter nog geen antwoord op het toenemend aantal welzijnsvragen die niet onder te brengen zijn in de klassieke welzijnssectoren. Een toenemend aantal mensen lijdt onder verschraling en vereenzaming die onze geestelijke vader Versteylen de nulde wereld noemt. Er bestaan dus heel wat problemen die niet op een professionele manier beantwoord kunnen worden. Deze problemen mogen echter niet onbeantwoord blijven ! Het debat over de relatie vrijwilligers-professionelen moet dringend van start gaan. Wij wachten op het aangekondigde decreet inzake vrijwilligerswerk.

Inzake de bijzondere jeugdbijstand zorgt de gedeelde bevoegdheid tussen federale en gewestelijke overheid eens te meer voor een klaagmuur. De sterke toename van opna-

Maertens

me van jongeren in gesloten instellingen staat haaks op de reïntegratiepolitiek van onze Vlaamse overheid. Agalev kan moeilijk aanvaarden dat jongeren het slachtoffer worden van onvoldoende protocollen ter zake en dat rechters een vorm van alleenheerschappij uitoefenen. De Vlaamse overheid moet dringend het al te repressief beleid van de jeugdrechtsbanken en de relatie ervan met de jeugdbeschermingcomités evalueren en maatregelen nemen. Men moet dringend werk maken van experimenten om het beleid tussen Justitie en bijzondere jeugdbijstand beter op elkaar af te stemmen en te zoeken naar betere alternatieve penitentiaire maatregelen. In dit verband moeten de preventieopdrachten van de comités voor bijzondere jeugdbijstand structureel beter uitgebouwd worden.

Mevrouw de minister, kan de commissie de projecten inzake een ondersteuningsteam voor migranten en de interculturele bemiddelaars in de gezondheidszorg, niet sneller bespreken en evalueren? De besprekingen inzake het erkennings- en subsidiëringsbesluit in de bijzondere jeugdzorg zijn al jaren aan de gang.

Wij gaan volledig akkoord met het principe dat een bepaalde provincie een overaanbod aan mogelijkheden bezit en dat er een betere spreiding moet komen. Maar aangezien de compenserende toename in andere provincies enkel van het privé-initiatief en niet van het beleid afhankelijk is, kunnen we niet aanvaarden dat het overaanbod territoriaal wordt ingeperkt als er nog onvoldoende aanbod is in andere provincies. In twee jaar werd reeds 20 procent capaciteit afgebouwd. Als het nog meer wordt zullen ò de sociaal gehandicapte jongeren ò de werknemers daarvan het slachtoffer zijn.

Een ander probleem van dit besluit is de forfaitarisering. Wij zijn van oordeel dat we elkaar daarover in de commissie niet goed hebben begre-

pen. Deze materie is inderdaad zeer technisch en de sectoren van de gehandicaptenzorg en de bijzondere jeugdzorg worden eigenlijk door mekaar gehaald. Wij vragen dat de forfaitarisering opnieuw met de sector zou worden besproken teneinde duidelijkheid te scheppen. U moet de cijfers van de sector ofwel weerleggen ofwel aanvaarden. De grootte van het bedrag is volgens de sector gekrompen. Op basis van precieze cijfers kan dit toch worden besproken.

Uw erkennings- en subsidiëringsbesluit, het zesde in drie jaar, stuit dan ook op bijzonder veel kritiek, zowel inzake personeel en financiën als inzake beheersaspecten. De sector deelt mij dit duidelijk mee.

Zeker is dat de inhoud van de omkadering in het besluit van mei 1991, volgens de sector, toch wel beter was. Door het nieuwe besluit wordt het personeelsbestand met 8 procent afgeslankt en zijn er negatieve gevolgen inzake de forfaitarisering. Inhoudelijk is het echter vrij positief en dat mag ook worden gezegd. Door de meer gezinsgerichte en korte begeleidingsaspecten wordt het echter ondraaglijk als de 80 procent werkcategorie wordt gehandhaafd. Daar zit het probleem.

De privé-initiatiefnemers, die de witte vlekken in de andere provincies moeten opvullen, zullen onder die voorwaarden geen instellingen durven oprichten, terwijl tegelijkertijd de overbezetting wordt afgeslankt. De bijzondere jeugdzorg gaat op die wijze slechte overgangstijden tegemoet.

Inzake gezinsbeleid vestigen wij er uw aandacht op dat de wildgroei van dure, particuliere kinderopvangcentra een duidelijk gevolg is van een nog steeds nijpend tekort van door Kind en Gezin gesubsidieerde opvangcentra. Ook de buitenschoolse opvang komt daaraan kwalitatief niet tegemoet. Hoe zit het met de gemeentelijke projecten ter zake? Is het niet dringend nodig daarover

studiewerk te publiceren waaruit kan worden afgeleid welke indicatoren de vraag concreet moeten bepalen? Hiervan moet volgens ons in de eerstkomende maanden werk worden gemaakt.

Minister W. Demeester-De Meyer : Van de buitenschoolse opvang?

De heer M. Maertens : Van het geheel.

Inzake de inschrijvingsprocedure in het Vlaams Fonds dringen we aan op een definitieve oplossing voor de vereenvoudiging in de plaats van de maatregel voor één jaar. U wilt tijdens dit proefjaar de voorlopige vereenvoudiging evalueren, specifiek de multidisciplinaire teams en de PEC's om daarna een definitief kader te kunnen uitwerken. De grote provinciale verschillen inzake afwijzing, en die zijn er, maken u bezorgd, vooral de normen die de PEC's aanleggen om de dossiers te evalueren. In mijn provincie West-Vlaanderen, en ik weet dat zeer goed, blijken weinig of geen dossiers te worden afgewezen, zodat er weinig beroepen zijn. Er moet vooreerst worden uitgemaakt of dit ligt aan de ernst van de ingediende dossiers of aan de soepelheid in de evaluatie. Er zijn twee mogelijkheden. Cijfers alleen zeggen eigenlijk niets. Daarna moet de vereenvoudigde inschrijvingsprocedure toch definitief worden.

Minister W. Demeester-De Meyer : Mag ik u erop wijzen dat, als er vijf provincies zijn en er is daarbij één zeer sterk afwijkende provincie, ik dat dan wel wil onderzoeken. Ik denk echter dat het dan nogal duidelijk is waaraan het gelegen is en dat er een grotere soepelheid is. Meer wil ik daarover niet zeggen. Als er een schommeling was, dan zou ik het met u eens zijn. Als er echter maar één afwijking is, dan heeft dit volgens mij met soepelheid te maken.

De heer M. Maertens : Ik spreek daarover geen oordeel uit. Ik vraag gewoon dat dit op een ernstige ma-

Maertens

nier wordt onderzocht en dat men niet zo maar zegt dat de manier waarop het in West-Vlaanderen gebeurt, fout is. Dat kan zo maar niet. Het moet grondiger worden bekeken.

Minister W. Demeester-De Meyer : Dat oordeel heb ik niet uitgesproken.

De heer M. Maertens : Het woord soepelheid zegt veel. Het is een kwestie van een woord te gebruiken.

Ook blijft het probleem bestaan dat er niets wordt gedaan voor de snelle afhandeling voor aanvragen tot sociale hulp of individuele materiële bijstand. Dat dit aspect vaak ingewikkeld en zeer technisch is, mag geen reden zijn om het opzij te schuiven omdat deze hulp even noodzakelijk is als de rest.

We wijzen er hier nogmaals op, net zoals in de bijzondere jeugdbijstand, dat kortlopende, tijdelijke maatregelen, de onzekerheid en de onrust in de sector alleen maar kunnen vergroten. Een situatie van dagjespolitiek die duidelijk een gebrek aan visie vanuit het beleid illustreert.

Wat de beschutte werkplaatsen betreft, willen wij u er nogmaals op wijzen, net zoals vorig jaar, dat de beschutte werkplaatsen zwaar in de problemen zitten en niet alleen door de crisis maar evenzeer door de vele besparingsmaatregelen. In vier jaar tijd is dat 1,5 miljard frank. Dat is voor deze mensen ondraaglijk. Het niveau van de werkingssubsidies zou eigenlijk moeten worden teruggebracht op het niveau van 1991. Andersens Consulting heeft daar reeds op gewezen en een Maribel-bis-operatie, uiteraard een federale materie, is daarnaast dringend noodzakelijk. De beschutte werkplaatsen kunnen in geen geval nog verdere besparingen aan. Een verhoogde onderhoudstoelage voor Vlaanderen van 200 miljoen frank op jaarbasis is het minste wat er zou moeten gebeuren.

De kostprijs van één plaats in een beschutte werkplaats bedraagt op jaarbasis ongeveer 300.000 frank, terwijl dat voor een werkloze toch wel tot 700.000 frank oploopt. Dit is toch iets waarover moet worden nagedacht.

Minister W. Demeester-De Meyer : Mijnheer Maertens, u vergist zich volkomen. U vergeet dat aan gehandicapten die in een beschutte werkplaats worden tewerkgesteld, ook nog tegemoetkomingen worden uitgekeerd. Wanneer u een werkloze vergelijkt met een gehandicapte werkende, dan moet u alles met mekaar vergelijken. Het is onjuist die 300.000 frank te vergelijken met een tewerkstellings- of werkloosheidsvergoeding. We moeten leren de zaken meer vanuit een helicopter te bekijken, dan alleen maar vanuit het heel kleine detail. U zegt dat het ons aan visie ontbreekt. Neen, dat bewijst precies dat we een visie hebben.

De heer M. Maertens : U kunt niet alle mensen die in beschutte werkplaatsen zijn tewerkgesteld over dezelfde kam scheren. Er zijn er die alleen maar dit inkomen hebben. Ik geef toe dat er ook anderen zijn. Voor de eersten echter moet er iets gebeuren.

Minister W. Demeester-De Meyer : U sprak over gemiddelden. Ik reageer dus op het gemiddelde.

De heer M. Maertens : Dat is altijd de moeilijkheid van het werken met gemiddelden.

In verband met het bejaardenbeleid is er één zaak die mij verontrust. Dit punt komt trouwens vanuit de bejaardensector zelf. De valide bejaarden nemen het beleid niet meer dat voor hen wordt uitgestippeld en dat boven hun hoofd wordt gevoerd. De bejaarden kunnen deze betutteling niet langer verdragen. Ik denk dat het nodig is de stem van deze bejaarden in ons beleid rechtstreeks aan bod te laten komen. De politieke evolutie van de jongste maanden is ter zake duidelijk.

Tot slot wil ik nog verwijzen naar ons amendement in verband met het Klina-ziekenhuis. De ziekenhuisbouw in Antwerpen bewijst dat schaalvergroting noch kostenbesparend, noch kwaliteitsverhogend is, integendeel. Kleinere instellingen bieden meer menselijkheid. We kunnen de bouw van de privé-kliniek Klina niet aanvaarden omwille van de onderbezetting in veel andere ziekenhuizen in de Antwerpse regio.

Wanneer we het geheel van uw beleid en uw begroting voor Welzijn beschouwen, zijn de negatieve punten van dergelijke omvang dat we uw begroting niet kunnen steunen.

De voorzitter : Mevrouw Maximus heeft het woord.

Mevrouw L. Maximus (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, dames ministers, collega's, in dit halfroond zal het zeker verfrissend klinken wanneer wij zeggen dat in enkele jaren tijd een eigen Vlaams gelaat kon worden gegeven aan een politiek domein dat de mensen rechtstreeks aanbelangt, namelijk het welzijns- en gezondheidsbeleid. Het zijn twee belangrijke domeinen die cultureel bepaald worden en die dringend aan evaluatie en heroriëntering toe waren om te beletten dat overlapping en onoverzichtelijkheid van het aanbod compleet haaks zou komen te staan op de eerste vereiste die wij aan welzijnswerk moeten stellen, namelijk de lage drempel en de duidelijkheid voor de hulpvrager.

De SP-fractie verheugt zich allereerst om de resolute aanpak van de preventie, in samenwerking met de specialisten op het terrein, waardoor de betrokken doelgroepen duidelijk kunnen worden afgelijnd, zodat de middelen optimaal worden benut ten bate van degenen die zich niet spontaan richten tot de preventie die in het ziekteverzekeringsspakket beschikbaar is.

Het was ook niets te vroeg nieuwe strategieën te ontwikkelen. De omvang die het drugprobleem bijvoorbeeld

Maximus

beeld krijgt, vraagt duidelijk een zeer deskundige en gestructureerde aanpak op basis van geoptimaliseerde gegevens inzake gebruikspatronen.

Het getrouw opvolgen van de preventie in sectoren die volop in de actualiteit staan, zoals kanker, aids en drugs, is vanzelfsprekend een absolute noodzaak. Er moet evenwel ook kunnen ingespeeld worden op actuele dossiers. Bijna dagelijks worden wij via de pers geconfronteerd met nieuwe en ernstige gezondheidsproblemen die verwarring zaaien onder de bevolking en die, vooral als het om kinderen gaat, ouders zeer ongerust maken. Deze week nog was dit het geval met de mededeling dat moedermelk te veel dioxines bevat. Op een ogenblik dat meer en meer jonge ouders zeer bewuste keuzes maken met betrekking tot de opvoeding van hun kinderen en jonge moeders op grond van wetenschappelijke informatie overschakelen naar natuurlijke verzorgingsmiddelen en ook naar natuurlijke voeding, zijn dergelijke berichten in kranten natuurlijk een bron van verwarring en ongerustheid.

Mevrouw de minister, het is voor niemand nog duidelijk of deze materie tot het federale dan wel tot het gemeenschapsdomein behoort. Hoe dan ook denk ik dat zowel op het ene als op het andere niveau dergelijke zaken onverwijld moeten worden onderzocht. Het ware dan ook aangenaam te vernemen op welke manier u dit dossier gaat aanpakken. Het lijkt mij noodzakelijk hetzij de bevolking gerust te stellen, hetzij duidelijke informatie te verstrekken zodat de jonge moeders met kennis van zaken kunnen uitmaken wat zij het beste kunnen doen voor het welzijn van hun baby.

Terugkomend op de bespreking in de commissie herhaal ik dat het aangenaam is vast te stellen dat de betrokken ministers als van nature uit de aandacht voor de mens in de gezondheids- en welzijnsproblematiek

centraal stellen. Het feit dat het om twee vrouwen gaat zal daar zeker niet vreemd aan zijn. Hun aanpak bewijst dat zij een politiek voeren vóór de mensen. Dit steekt schril af tegen de aanpak van sommige politieke groepen die de verantwoordelijkheid van het individu voor wat hem in de samenleving overkomt als excuus aanwenden voor een beleid dat er hoofdzakelijk is op gericht de maatschappij te beschermen tegen deze storende elementen.

Wat wij duidelijk ook in het beleid terugvinden, is een visie en een constante evaluatie en bijsturing teneinde de aangewende middelen zo efficiënt mogelijk te benutten.

De inspanningen die werden geleverd om via de creatie van jobs in de welzijnszorg de kwaliteit van de hulpverlening te verbeteren en tegelijkertijd het aanbod beter over het hele grondgebied te spreiden, verdienen alle lof.

Toch zijn wij niet onverdeeld gelukkig met een aantal voorliggende beleidskeuzes.

Wat het algemeen welzijnswerk betreft, is iedereen het erover eens dat een zekere herstructurering noodzakelijk is met het oog op de herkenbaarheid en de drempelverlaging. Het is naar onze mening echter een illusie te geloven dat de oprichting van polyvalente centra alles zal oplossen. Het is inderdaad een utopie te denken dat alle centra alle aspecten van het welzijnsbeleid zullen bestrijken. Er zal vanzelfsprekend wel een goedge draaiend netwerk tot stand komen voor algemene hulpverlening, maar de gespecialiseerde hulp zal naar onze mening snel opnieuw aan de rand van deze centra opduiken omdat de hulpzoekende zijn specifiek probleem in de polyvalentie niet terugvindt.

Wij vrezen ook dat het stuk engagement zal verloren gaan dat hulpverleners motiveert om zich in te zetten voor een bepaalde doelgroep. Wij stellen vast dat de bevoegde minister ook zelf haar twijfels heeft vermits

zij zichzelf nog de tijd gunt om de uitvoeringsbesluiten aan de Vlaamse regering voor te leggen. Wij geven grif toe dat het geen gemakkelijke opdracht is orde te scheppen in de wildgroei en er tegelijkertijd zorg voor te dragen dat de dynamiek niet verloren gaat, dynamiek die eigen is aan spontaan ontstane opvangkanalen die dicht bij de mensen en hun specifieke problemen staan.

Een juist evenwicht vinden tussen efficiëntie en menselijkheid is niet gemakkelijk. Wij vragen dan ook dat niet de samensmelting van de diensten centraal zou staan maar dat vooral aandacht zou worden besteed aan het bevorderen van de interne samenhang tussen de verschillende vormen van hulpverlening. Als daaruit fusies tot stand zouden komen is dat graag meegenomen, maar alleen dan als die fusies het resultaat zijn van een intense samenwerking. De rol van de OCMW's ter zake moet ook dringend worden uitgeklaard omdat het ons inziens niet de bedoeling kan zijn dat zij in de rol worden gedrongen van louter financieringsinstelling.

De betrokkenheid van de residentiële sector bij deze hervormingen moet eveneens worden verbeterd. Het gaat niet op de ambulante en de residentiële sector als eerste en tweede lijn te beschouwen omdat de ene de andere niet bevoorraadt. Er moet te allen prijze worden vermeden dat de door iedereen bepleite herstructurering uitmondt in een pure saneringsoperatie. Welzijn is wel de laatste sector waarin wij een hoofdzakelijk financiële benadering willen zien primeren.

Wij zijn ook niet gelukkig met de wijze waarop de vertrouwensartsencentra binnen Kind en Gezin werden ondergebracht, waardoor zij financieel afhankelijk worden van een instelling die zich traditioneel alleen bekommert om de belangen van het jonge kind en die tot nog toe weinig blijkt van goede wil heeft gegeven om zijn takenpakket te actualiseren in functie van de nieuwe noden.

Maximus

Wij danken de minister voor de oplossing die zij heeft gezocht en gevonden om de centra uit de directe financiële problemen te halen. Wij dringen er echter op aan dat een definitieve keuze zou worden gemaakt waardoor deze zeer gespecialiseerde instellingen hun opdracht naar beste vermogen kunnen vervullen. Nu kindermishandeling en incest eindelijk bespreekbaar zijn geworden, mag geen enkele hulpvraag onbeantwoord blijven.

Een ander punt waarop wij jammer genoeg nog steeds moeten terugkomen is de gezins- en bejaardenhulp. Er wordt inderdaad geen enkele aanzet gegeven tot een bijsturing van de historisch totaal scheefgegroeide toestand die wij vorig jaar aan de hand van cijfers hebben toegelicht. Elke verhoging van het gesubsidieerde urencontingent komt in belangrijke mate ten goede van de dienst die een quasi monopoliepositie bekleedt. Het blijft voor ons onaanvaardbaar dat de grootste mutualiteit – en dat geldt ook voor haar geïntegreerd centrum voor maatschappelijk werk – verhoudingsgewijze meer hulp kan bieden dan andere omdat zij meer leden telt en in het verleden over meer middelen beschikte om haar diensten uit te bouwen. De grootste dienst, wiens potentieel cliënteel gemiddeld jonger en financieel beter is gesitueerd, kan aldus hulp bieden aan wie ook elders terecht kan terwijl een andere dienst mensen die echt hulp nodig hebben in de kou moet laten staan.

De opening die wordt gemaakt naar de subsidiëring van nieuwe diensten verheugt ons, maar doet geen afbreuk aan onze dringende wens dat de subsidies op een rechtvaardige manier zouden worden verdeeld.

In haar antwoord op onze desbetreffende vraag in de commissie ging de minister er verkeerdelijk van uit dat wij een volledige betoelaging van de ingebouwde centra voor maatschappelijk werk bepleitten. Deze centra

kunnen vandaag slechts aanspraak maken op een toelage van 70 procent. De autonome centra daarentegen, die alle deel uitmaken van één zuil, worden voor 100 procent gesubsidieerd wat de loonkost betreft. Uiteraard zou een identieke betoelaging welkom zijn in de ingebouwde centra voor welzijnswerk, maar wij begrijpen het standpunt, van de minister, met name dat zij een deel vormen van een groter geheel waarin zij ook taken moeten vervullen zodat de betoelaging van 100 procent niet de eerste prioriteit is.

Mijn vraag had echter tot doel een herziening te bekomen van het aantal gesubsidieerde maatschappelijk werkers op basis van objectieve criteria die de nood aan hulpverlening bepalen. In diensten die zich hoofdzakelijk tot hun eigen leden richten is het logisch dat de aard van het ledental de hulpvraag bepaalt. Als wij bijvoorbeeld vaststellen dat de ene mutualiteit 22,7 procent leden met een WIGW-statuuut telt en de andere 27 procent, dan is het voor iedereen duidelijk dat het tweede een ouder cliënteel heeft met een lager inkomen. Is het dan niet logisch dat er zou worden bijgestuurd? Een snelle berekening op basis van deze parameter, toont aan dat mutualiteit nummer 2 voor Vlaanderen aanspraak moet kunnen maken op 18 maatschappelijk werkers meer dan vandaag. Deze redenering geldt uiteraard ook wat betreft de gezins- en bejaardenhulp.

Bovendien verwondert het ons dat geld wordt uitgetrokken voor experimenten inzake thuisopvang van bejaarden, naar het model dat historisch op twee plaatsen in ons land bestaat voor psychiatrische patiënten, maar dat elders nooit navolging heeft gekend, terwijl de gekende behoeften onvoldoende worden ingevuld. In de eerste plaats zou overal het volledig gamma opvangmogelijkheden moeten worden uitgebouwd. Dat is het enige middel om iedereen uiteindelijk op te nemen in de aan zijn toestand aangepaste voorzie-

ning. Zolang dat niet het geval is zullen dure bedden worden ingenomen door personen die best nog op een andere en goedkopere wijze kunnen worden geholpen. Het beleid is hier niet erg coherent.

Het verlagen van de kredieten bijvoorbeeld voor de dagverzorgingscentra, die essentieel zijn in de ondersteuning van de thuiswonende zorgbehoevende bejaarde, kan worden toegeschreven aan de vaststelling dat tot op heden slechts tweeëntwintig dergelijke centra zijn erkend en dat het bedrag van de vooropgestelde middelen dus in feite te groot was. Nochtans lijkt het ons noodzakelijk ermee rekening te houden dat de subsidiëring blijkbaar veel te laag is en de uitbouw van deze voorziening daardoor wordt afgeremd. Deze centra vormen nochtans een onontbeerlijke schakel in de verdere uitbouw van de thuiszorg. Er zou dus in feite meer geld voor moeten worden uitgetrokken.

Wat de gehandicaptenzorg betreft heerst op dit ogenblik nog steeds een malaise die veel dieper ligt dan de problemen inzake de beloning van de opvoeders en de overbelasting bij gebrek aan werkkrachten. In deze sector – en dat bleek ook uit het betoog van vorige sprekers – krijgt men het gevoel dat de gehandicaptenverenigingen volledig buiten spel worden gezet en dat het beleid uitsluitend vanuit het ministerieel kabinet wordt gevoerd. De stemming over de begroting in het Vlaams Fonds was ter zake typerend: ik vernam dat er slechts één stem voor was tegen 16 onthoudingen.

Minister W. Demeester-De Meyer :

Ik stel voor een grondig debat te voeren aangaande de parastatales B, zoals het Vlaams Fonds, Kind en Gezin en het departement van Welzijn, om klaarheid te brengen omtrent de betekenis en de functie van het beheer in dergelijke instellingen.

Inderdaad, wanneer u spreekt over een zekere malaise in een sector, dan verwijst u eigenlijk naar de sfeer

Demeester-De Meyer

van de raad van bestuur. Maar die sfeer heeft echter geen enkel uitstaans met wat in de sector zelf gebeurt. Hiermee bedoel ik de brede sector, dus al diegenen die er werken, die er gebruik van maken en die de sector besturen. Volgens mij is de sfeer aldaar niet dezelfde.

Ik ben er mij van bewust dat het niet goed is dat vertegenwoordigers van werknemers en van andere belangenorganisaties deel uitmaken van een raad van bestuur met als enig doel hun achterban te verdedigen. Het beheer van een instelling, weze het Kind en Gezin, het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap of om het even dewelke, heeft tot doel na te gaan hoe het uitgestippeld beleid het best kan worden ingevuld met de middelen waarover men beschikt. Wanneer een lid van een raad van bestuur enkel en alleen de dossiers van zijn achterban verdedigt, dan is het ondenkbaar dat de betrokken instelling goed wordt bestuurd.

Ik ben er mij tevens van bewust dat dit in tegenstelling is tot de gebruiken van vandaag.

Ik meen dat met een ander concept inzake raden van bestuur van parastatales B deze instellingen een fundamentele rol kunnen spelen, hetgeen zou inhouden dat zij mede het beleid helpen uitvoeren ; dus niet het concept – dat behoort tot de politici samen met de beheerders – , maar de invulling ervan. Dit moet volgens mij perfect mogelijk zijn. Verdedigen zij echter enkel en alleen hun achterban, dan kunnen zij hun rol niet behoorlijk vervullen.

Het gaat trouwens niet op dat werknemersvertegenwoordigers in een raad van bestuur de rol moeten spelen die ik hen wil toeëigenen ; zij moeten hun rol spelen als verdedigers van de werknemers, maar niet in een raad van bestuur van een orgaan dat het uitgestippeld beleid moet invullen.

Mevrouw L. Maximus : Mevrouw de minister, ik verheug mij over wat u zei.

U zal zich trouwens herinneren dat ik in de commissie, naar aanleiding van de bespreking van het probleem van de vertrouwensartsencentra dezelfde opmerking maakte.

Het is goed dat u zich ervan bewust bent dat de samenstelling en de werking van de raden van bestuur dringend moeten worden doorgelicht en dat moet worden nagegaan of het gevoerde beleid aansluit bij de prioriteiten die in de Vlaamse Raad worden vastgelegd. Er ontstaat immers een kloof tussen wat aan de basis als behoeften wordt gesignaleerd en de manier waarop sommige personen het beleid invullen. De leden van de raden van bestuur beschikken over hun eigen mededelingskanalen, hetgeen vaak tot verwarring leidt in de publieke opinie. De dingen worden door de organismen, waaraan belangrijke bedragen worden ter beschikking gesteld, niet altijd correct of objectief aan de bevolking voorgesteld. Mevrouw de minister, het probleem van de instroming naar de individuele hulpverlening en de laatijdige uitbetaling ervan kwam reeds ruim aan bod en ik zal er dan ook niet verder meer op ingaan.

Mevrouw de minister, na deze negatieve punten wens ik te eindigen zoals ik begon : met positieve elementen.

Positief is uw toezegging het dossier van de beschutte werkplaatsen opnieuw ter hand te nemen. Inderdaad, de huidige programmatie stemt niet overeen met de eigenlijke filosofie van de beschutte werkplaats. U gaf toe dat de spreiding van de gehandicaptenvoorzieningen voor opvang volgens andere criteria moet worden gepland dan een voorziening die ook werkt volgens economische regels. Het heeft geen zin de verdere uitbouw van beschutte werkplaatsen af te remmen daar waar vraag en aanbod in gelijke mate aanwezig zijn. Het heeft evenmin

zin een beschutte werkplaats op te richten op een plaats waar ze, vanuit economisch standpunt gezien, niet rendabel kan zijn.

Tot slot wil ik het veelgehoorde standpunt bijtreden dat zegt dat de politieke intenties inzake de verdere afbouw van de ziekenhuizen op dit ogenblik totaal fout zitten. Men gaat ervan uit dat schaalvergroting goedkoper is. Uw federale collega weet nochtans dat dit niet het geval is. Schaalvergroting impliceert immers dat er meer dure apparatuur aanwezig is die wordt benut en gecommercialiseerd. U hebt steeds een menselijke benadering centraal gesteld. Wij doen dan ook een beroep op u om ook in de ziekenhuissector de patiënten centraal te blijven stellen. Dit kan gebeuren in kleinere entiteiten die in grotere beheersstructuren kaderen. Dit lijkt ons een veel betere oplossing dan de bouw van nieuwe grote mastodonten waarin de mensen zichzelf helemaal niet thuis voelen. Wij vragen daarbij speciaal de aandacht voor de ziekenhuizen die beheerd worden door OCMW's. Het is voor ons onaanvaardbaar dat de openbare ziekenhuisbedden via fusieconstructies in handen worden gespeeld van een grote privé-zuil die uiteindelijk het gehele ziekenhuisnet in België in handen zal hebben. Monopolievorming is in de gezondheidszorg uit den boze. Het is steeds de rol van de openbare ziekenhuizen geweest om een sociale correctie aan te brengen. Zij moeten dat ook in de toekomst nog kunnen. Verder bieden zij de overheid de mogelijkheid een zicht te hebben op de kostenstructuur. Samengevat is onze beoordeling van de voorgelegde begroting positief en wij zullen ze dan ook stemmen.

De voorzitter : De heer Van Overmeire heeft het woord.

De heer K. Van Overmeire (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, dames ministers, collega's, in mijn tussenkomst wil ik een paar opmerkingen maken over het beleid dat de

Van Overmeire

zogenaamde kansarmoede wil bestrijden en dat ons ook deze keer meer dan een miljard frank gaat kosten.

Ik kan het bijzonder kort houden. In het verleden is immers reeds gebleken dat een debat over deze materie tussen de regering en het Vlaams Blok weinig zin heeft omdat men nu eenmaal gewoon naast elkaar praat. We zijn het zelfs niet eens over de terminologie. Mijn fractie vindt dat er heel veel geld wordt verkwest aan allerlei schimmige projecten die er uiteindelijk op neerkomen dat er een voorkeursbeleid gevoerd wordt ten voordele van tijdelijk in ons land verblijvende vreemdelingen. Mevrouw de minister, u noemt dit de integratie van kansarmen in onze samenleving. Hierbij deelt u bovendien nog kwistig etiketten uit als migrant, allochtoon en etnische minderheid. Ik vertik het om uw terminologie over te nemen en ik maak mij geen enkele illusie over uw bereidheid om even de denkpijpen van het Vlaams Blok te volgen. Het echt interessante debat over deze materie wordt dan ook niet in dit halfroed of in de commissie gevoerd, het vindt op straat plaats. Hierbij doel ik op het debat met de gewone man, de kiezer. (*Interruptions bij de CVP-fractie*)

Ik zeg juist dat het interessante debat op de straat wordt gevoerd. Daar zal uiteindelijk de beslissing vallen. U weet maar al te goed dat ik met de straat het volk en de kiezers bedoel. Zij kleuren het bolletje en nemen de beslissing. We kunnen hier urenlang speeches houden, ik zal er niet in slagen u te overtuigen en u zal er niet in slagen mij te overtuigen. Mijn tussenkomst is dan ook niet meer dan een formeel en haast symbolisch protest tegen de gang van zaken.

Toch wil ik een paar kanttekeningen maken bij het amendement dat wij hebben ingediend. Dit amendement voorziet in het schrappen van een

aantal projecten waarvan de maatschappelijke relevantie niet bewezen is. Meer nog, volgens ons zijn deze projecten maatschappelijk nutteloos of gevaarlijk. Zo kunnen er ettelijke honderden miljoenen franken worden bespaard.

Men heeft meermaals toegegeven dat het hele kansarmoedebeleid er gekomen is om een antwoord te geven op de verkiezingsoverwinningen van het Vlaams Blok. U vertrekt daarbij van de stelling dat de vreemdelingen niet in onze maatschappij kunnen meedraaien omdat ze kansarm zijn. Anderzijds is volgens u de voornaamste reden dat nogal wat Vlamingen problemen hebben met de massale aanwezigheid van vreemdelingen ook weer het feit dat ze kansarm zijn. U bent er – terecht – in geslaagd om de problemen van de gehandicapten, de zieken en bejaarden gedeeltelijk op te lossen met veel geld. Daarom denkt u nu dat u het vreemdelingenprobleem - dat u een kansarmoede-probleem noemt - ook met veel geld kunt oplossen. U hebt niet alleen heel veel geld, u hebt ook een hele terminologie. De mensen die voor u aan de basis werken heten welzijnswerker, straathoekwerker, maatschappijopbouwwerker of schoolopbouwwerker. Het verschil tussen deze categorieën is niet altijd even duidelijk. Uiteindelijk zijn het allemaal moderne missionarissen die tot taak hebben om enerzijds lief te zijn voor de vreemdelingen en anderzijds de eigen bevolking onder controle te houden. Eén term uit 1984 van Orwell zou eigenlijk volstaan, namelijk denkpolitie. Vreemdelingen worden afwisselend migranten, allochtonen, nieuwkomers en etnische minderheden genoemd. Ik ben ervan overtuigd dat u voor elk van deze categorieën een aparte definitie heeft gevonden. In de marge wil ik nog een bedenking geven bij het door u veelgebruikte begrip etnische minderheid. Dit is een term die u uit Nederland heeft overgenomen, net zoals de termen allochtoon en minister-president. Hoe u het ook draait of

keert, de Turken, Marokkanen en Ghanezen die in Vlaanderen leven, zijn geen etnische minderheden. Het begrip etnische minderheid veronderstelt immers dat het om een autochtone groep gaat. Meer nog, indien het wel om een etnische minderheid zou gaan, dan zou u een beleid moeten voeren dat die etnische minderheid beschermt. U zou hen dan bijvoorbeeld eigen scholen moeten geven waar zij onderwijs in hun eigen taal krijgen. Dit gebeurt met de Basken in Spanje, de Friezen in Nederland en de Hongaren in Roemenië. Nu gaat u echter de kinderen van die mensen spreiden over verschillende scholen.

Ik wil hier ook geen debat beginnen over de repercussies van uw beleid en van het gebruik van termen als etnische minderheid op bijvoorbeeld de positie van de Franstaligen in Vlaanderen. Legt u mij eens uit waarom u een heel ander beleid voert voor de Turken, Marokkanen en Ghanezen in Vlaanderen dan voor de Franstaligen. Waarom geeft u de Franstaligen faciliteiten en eigen scholen en de andere zogenaamde etnische minderheden niet ?

Ik heb nog niet gesproken over de etiketten die op de projecten worden geplakt en over de projecten zelf. Ik vraag mij af wat er integratiebevorderend kan werken aan bijvoorbeeld een cursus gevechtssporten, een cursus rijbewijs halen of een cursus op reis gaan. Misschien is het de bedoeling dat buitenstaanders door al die termen denken dat u met een heel groot project bezig bent. Ik ben daar in elk geval niet van overtuigd. Ik ben daar niet van overtuigd omdat u mij geen antwoord kan geven op een aantal eenvoudige vragen. Hoe lang moet het kansarmoedebeleid eigenlijk nog duren ? Geen antwoord. Hoeveel gaat het in totaal kosten ? Opnieuw geen antwoord. Wat zijn de repercussies op de situatie van de Franstaligen in Vlaanderen ? Geen antwoord. Hoe zit het nu precies met de term integratie met behoud van de eigenheid ?

De heer H. Van Wambeke : Waar hebt u die vragen gesteld ?

De heer K. Van Overmeire : Ik heb die vraag vorig jaar gesteld in de commissie.

De heer H. Van Wambeke : U was niet aanwezig ! Hoe kan u dan die vraag gesteld hebben ?

De heer K. Van Overmeire : Ik heb die vraag wel gesteld. Slaat u er de verslagen maar op na. Ik zal ze u straks even komen tonen.

Hoe zit het met de integratie met behoud van de eigenheid ? Welke zijn nu precies de waarden waaraan de vreemdelingen zich moeten aanpassen ? Aan welke criteria worden uw projecten nu getoetst ? Ik heb deze vragen tot tweemaal toe gesteld in de commissie en ik heb nooit een antwoord gekregen. U gaat van mij toch niet verlangen dat ik dan nog een paar uur in de commissie blijf zitten om naar uw termen en projecten te luisteren !

Mijn laatste vraag, die eveneens onbeantwoord is gebleven, is of u enkele voorbeelden kan aanhalen van concrete realisaties.

Hoewel al deze eenvoudige vragen onbeantwoord blijven, vraagt u veel geld. Mevrouw de minister, u moet begrijpen dat dit niet erg logisch is.

De reden van uw stilzwijgen ligt voor de hand. U hebt geen enkel concreet plan, geen enkele visie over een oplossing voor het **vreemdelingenprobleem**.

De kern van de zaak is niet de **kansarmoede**, maar een botsing tussen culturen die zo sterk van elkaar verschillen, dat zij alleen tijdelijk en in welbepaalde omstandigheden vreemdzaam naast elkaar kunnen leven. Ik herhaal dat het debat niet hier wordt gevoerd. U kan rustig verder gaan met uw plannen, projecten en bizarre terminologie. U zal er niet in slagen ons te overtuigen, ook al behoort u tot de meerderheid. Het werkelijke debat wordt op straat ge-

voerd en ik betwijfel of u daar een meerderheid achter u kan krijgen. *(Applaus)*

De voorzitter : De heer Van Vaerenbergh heeft het woord.

De heer E. Van Vaerenbergh (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, welzijn en volksgezondheid vormen een zeer belangrijke materie, die in de toekomst waarschijnlijk nog veel belangrijker zal worden.

Wij zijn gelukkig met de tendensen die uit de begroting blijken. Toch willen wij hierbij enkele kanttekeningen maken en aanduiden op welk gebied het beleid nog kan worden bijgestuurd.

Het is trouwens niet de bedoeling van deze discussie om aan te halen over welke punten wij het eens zijn, maar om met een zekere partijvisie enkele accenten te leggen.

Ik wil enkele opmerkingen formuleren bij vier onderwerpen : het bejaardenbeleid, het beleid met betrekking tot de beschutte werkplaatsen, het Bijzonder Fonds voor Maatschappelijk Welzijn en ten slotte de gelijke behandeling van de verschillende groepen in Vlaanderen, waarover de vorige sprekers het overigens reeds hebben gehad.

De onafhankelijke groepen voor thuiszorg vertegenwoordigen ten minste 16 percent van de sociaal verzekerden en één derde van de zelfstandige verpleegkundigen en van de ongebonden thuiszorgdiensten.

Nochtans ontvangen de ongebonden initiatieven slechts 2,7 percent van de subsidie van de Vlaamse Gemeenschap. Op 24 juni van dit jaar werd in de Vlaamse Raad een motie goedgekeurd met betrekking tot de discriminatie van onafhankelijke groepen in de sector van de gezins- en bejaardenhulp. Het is de hoogste tijd om werk te maken van deze intentie.

Mevrouw de minister, ik weet dat u op dat vlak in de commissie toezeggingen heeft gedaan.

Minister W. Demeester-De Meyer : Ik heb toegestemd in het toekennen van de subsidie aan de onafhankelijke thuiszorg, ik had dit trouwens beloofd. De heroriëntering heeft enkele weken geleden een aanvang genomen. Het verwondert mij dat u hiervan niet op de hoogte is want de mensen van de onafhankelijke thuiszorg belden minstens twee of drie keer per dag naar mijn kabinet.

Mevrouw Maximus heeft er terecht op gewezen dat heroriënteren in de welzijnszorg niet gemakkelijk is. Het debat wordt inderdaad gevoerd – niet op de straat – met allen. Dit betekent dat iedereen zijn inbreng heeft, maar het heeft eveneens tot gevolg dat een heroriëntering heel wat tijd in beslag neemt.

De heer E. Van Vaerenbergh : Ik dank mevrouw de minister voor haar zeer duidelijke toezegging. Hiermee is de vraag van mevrouw Maximus eveneens beantwoord.

Ook in de toekomst moeten wij aandacht blijven schenken aan deze problematiek. De minister heeft immers zelf gezegd dat dit maatschappelijk debat voortdurend moet worden gevoerd met alle geledingen van de maatschappij. In de praktijk is de dienstverlening van de verzuielde instellingen vooral gericht op de eigen leden, in tegenstelling tot het door de wetgeving beoogde maatschappelijk pluralisme. Het aanbodmonopolie heeft het maatschappelijk pluralisme totaal ondermijnd. Het verheugt mij dat wij nu een andere richting lijken op te gaan.

Enkel een grondige herschikking aan de aanbodzijde kan de maatschappelijke verscheidenheid blijvend verzekeren. Daarom is het een vereiste dat representatieve maatschappelijke groepen op een evenredige wijze worden betrokken bij het toevertrouwen van overheidstaken van algemeen belang. Dit moet gebeuren op basis van objectieve criteria en in verhouding tot de maatschappelijke representativiteit.

Voor de Volksunie is er een onver-

Van Vaerenbergh

enigbaarheid tussen de rol van de ziekenfondsen als zorgenverzekeraars en als zorgenverstrekkers. Ziekenfondsen laten de organisatie van diensten van gezins- en bejaardenhulp beter over aan de gezondheidszorg. Deze organisatie komt toe aan gezins- en bejaardenhulpdiensten met een aparte rechtspersoonlijkheid, bestuur en werking.

Bovendien hebben de maatschappelijke minderheden in de gezondheids- en welzijnssector nood aan een bijzondere bescherming, die bij wet is vastgelegd. De hulpvrager moet een betere rechtszekerheid en bescherming krijgen tegen willekeur.

Tevens moet de rechtszekerheid van organisaties worden verbeterd ten overstaan van ambtelijke adviezen inzake erkenning en subsidiëring. In het kader van de openbaarheid van bestuur is een motiveringsplicht ten aanzien van dergelijke adviezen aan te raden. Diensten die aanvragen indienen, moeten van deze verplichting in kennis worden gesteld opdat de maatschappelijke discussie correct zou worden gevoerd met de politieke verantwoordelijken.

In de sector van het maatschappelijk werk bestaat eveneens een ondervertegenwoordiging en een achteruitstelling van onafhankelijke groepen. Zij beschikken slechts over 6,8 procent van het totaal aantal gesubsidieerde maatschappelijke werkers terwijl zij driemaal zo veel verzekerden vertegenwoordigen. In beide sectoren moet de lat gelijk worden gelegd. De minister heeft reeds een eerste toezegging gedaan, waarvoor ik haar nogmaals dank.

Wat het Bijzonder Fonds voor Maatschappelijk Welzijn betreft, heeft de naam mij altijd geïntrigeerd. Wat is er eigenlijk zo bijzonder aan dit fonds? Waarschijnlijk het feit dat het zo beperkt is. Ik merk dit op als een boutade om erop te wijzen dat wij eigenlijk nog willen terugkomen

op de discussie die hieromtrent in de commissie werd gevoerd, onder meer met de heer Van Wambeke. Wij verklaarden toen dat het ongehoord is dat wij op een ogenblik dat wij over de mogelijkheid beschikken om de draagkracht van de lokale besturen – zowel de gemeenten als de OCMW's – te vergroten ten gevolge van federale beslissing, er afbreuk zou worden gedaan aan een decretale vastlegging van de groei van dit Bijzonder Fonds voor Maatschappelijk Welzijn.

Mevrouw de minister, het verheugt ons dat u in de commissie heeft beloofd dat vóór het einde van het begrotingsjaar een oplossing zou worden gegeven aan dit probleem. Wij hopen dat u die belofte zal nakomen.

Ik wil uw aandacht vestigen op een onderwerp dat ik reeds herhaaldelijk heb aangehaald. Het moet mij van het hart dat ik onder meer met betrekking tot het Bijzonder Fonds voor Maatschappelijk Welzijn een decretale regeling van de criteria zou willen vastleggen: in de eerste plaats op basis van het bevolkingscijfer en ten tweede, op basis van de fiscale draagkracht van de verschillende gemeenten, waarvoor in het gemeentefonds trouwens ook een percentage is ingebouwd. Een verdeling naar rato van van 20 procent voor de bevolking en 80 procent wat betreft de fiscale draagkracht van de gemeenten, zou alle problemen in de toekomst vermijden.

Het probleem is dat OCMW's en gemeenten die moeten bijspringen wanneer er tekorten zijn, moeilijk op een bepaald ogenblik hun begroting kunnen opstellen omdat cijfers wijzigbaar zijn ingevolge de interdependentie tussen de verschillende OCMW's in verband met de werking die zij ieder jaar hebben. Daar moet een einde aan worden gemaakt. Ik zal dan ook binnenkort een voorstel van decreet desbetreffend indienen. Ik nodig alle collega's uit om het te bespreken en om te bekijken of er

geen "Vlaams fonds voor maatschappelijk welzijn" kan worden opgericht dat meer geld zal kunnen beheren en dat ook vaste criteria zal volgen wat de rechtszekerheid in de OCMW's en de gemeenten op het vlak van de begrotingen zal beveiligen. Ik meen dat niemand daardoor zal tekort worden gedaan aangezien het hoogste criteria dat wij zullen inschrijven dit van de fiscale draagkracht van de gemeente is waarbij rekening wordt gehouden met parameters, het rentepeil en de index der consumptieprijzen. Zo zullen de lokale besturen en de OCMW's zeer mooie begrotingen kunnen opmaken zodat zij weten waartoe zij zich engageren en niet moeten afwachten wat zij op het einde van het jaar van het bijzonder fonds zullen krijgen.

Het derde punt waarover ik wil spreken, zijn de beschutte werkplaatsen. De vorige sprekers hebben er ook allusie op gemaakt. De Vlaamse regering heeft op 26 mei jongstleden een besluit uitgevaardigd in verband met de crisissubsidie. In de commissie heb ik reeds gevraagd hoe het staat met de uitbetaling ervan. Uiteindelijk is gebleken dat het tweede kwartaal 1993 werd uitbetaald. Wij dringen er op aan dat ook het derde kwartaal zo spoedig mogelijk wordt uitbetaald. In de sector van de beschutte tewerkstelling wordt ingevolge de economische crisis momenteel meer geleden dan in andere sectoren. Aangezien het tewerkstellen van personen met een handicap een essentieel onderdeel is van hun noodzakelijke maatschappelijke integratie, is niet alleen uitbetaling van de toegekende crisistoelage nodig. Ik vraag u, mevrouw de minister om uw invloed aan te wenden om nader te bekijken of het niet mogelijk is de crisistoelage ook in 1994 uit te betalen. U weet dat de toestand desbetreffend ernstig is. Ik verwijs ter zake naar het rapport Andersen-consulting dat op uw verzoek en van de Vlaamse regering de sector van de beschutte werkplaatsen heeft doorgelicht. Uit dat rapport blijkt dat de toestand in de sector lamentabel is

Van Vaerenbergh

zodat de vraag om meer middelen gefundeerd en geen loze demagogische kreet is. Mevrouw Maximus en ook de spreker van Agalev hebben er op gewezen dat de voortdurende vermindering van de subsidies op zeer korte termijn de toestand zeker niet heeft verbeterd. Wij hebben federaal minister mevrouw Smet gevraagd of er in verband met de beschutte werkplaatsen geen Maribelbis operatie kan worden ingevoerd.

Mevrouw de minister, ik nodig u uit daaromtrent met uw federaal collega te overleggen. Mevrouw Maximus heeft er op gewezen dat vrouwen belangrijk zijn in het beleid. Ik ondersteun die verklaring. Onder twee vrouwen-ministers is het misschien nog gemakkelijker om een dergelijke zaak te bespreken en uit te werken. Mevrouw Smet was wel geïnteresseerd maar wees op de vermindering van de subsidiëring in de Vlaamse Gemeenschap.

Het vierde thema dat ik wil aansnijden, is de problematiek van de bejaarden. De vergrijzing van de bevolking zal problemen opleveren. Dat weten wij allemaal. Het is goed daarvoor vandaag oog te hebben. Ook de vorige sprekers hebben er uitvoerig over gesproken. Bij gebrek aan opvangmogelijkheden worden zorgbehoevende bejaarden in onaanpaste instellingen geplaatst of in een onaangename woonomgeving aan hun lot overgelaten. Op mijn schriftelijke vraag hebt u geantwoord dat er geen duidelijk zicht is op de grootte van de wachtlijst. Uzelf sprak over cijfers gaande van 2.000 tot 50.000 wachtenden. Velen schrijven zich in bij verschillende instellingen. Misschien kunnen wij even nakijken hoe de werkelijke cijfers er uitzien. Met de computerbestanden moet dat toch mogelijk zijn. Zo kan er in het kader van de effectieve nood aan plaatsen in rusthuizen efficiënt worden gepland voor de toekomst.

Minister W. Demeester-De Meyer :

Mijnheer Van Vaerenbergh, dat heeft alleen te maken met het concept van de bejaarden- en ouderenzorg. Wij kunnen natuurlijk allerlei cijfers aanhalen. Zelfs met een onderzoek gaan wij geen stap verder staan. Het zal er van afhangen of wij kiezen voor de residentiële opvang of voor allerlei andere vormen zoals dagcentra, kortverblijven, thuiszorg, de ambulante zorg, serviceflats enzovoort. Dat bepaalt wat de noden in de toekomst zijn. Een studie die werd opgemaakt door een van de leden van het Centrum voor Bevolkings en Gezinsstudien spreekt eigenlijk van een te veel aan opgenomen ouderen in de huidige residenties, namelijk 14.000 ouderen die eigenlijk niet in residenties hoeven te verblijven en die wellicht veel meer gebaat zijn met een andere opvang zoals die in Vlaanderen bestaat. De betrokken personen zijn daar jaren geleden naar toe getrokken en zullen er ook niet meer weggaan. Maar naarmate de diversificatie van ons aanbod stijgt zal het niet meer nodig zijn zich op de wachtlijst te zetten. Ik herhaal dat dit probleem volledig afhankelijk is van de optie die wij kiezen.

De heer E. Van Vaerenbergh : Mevrouw, er bestaat in de Raad wel eensgezindheid in verband met het concept namelijk in de mate van het mogelijke de ouderen thuis opvangen. Ik zie dat mevrouw Maximus instemmend knikt. Ik meen ook dat de andere fracties het daarmee eens zijn en dat duidelijk wordt gekozen, in tegenstelling met het zuidelijke gedeelte van ons land waar voor residentiële opvang wordt gekozen, voor de alternatieve opvang. Wij juchten alle initiatieven toe om de mensen in de mate van het mogelijke thuis te laten, wat een invloed zal hebben inderdaad op de wachtlijst maar ook op de rustoorden zelf. Ik wend mij tot u, mevrouw de minister en tot uw federaal collega om er de aandacht op te vestigen dat hier de correlatie speelt tussen enerzijds het federale beleid wat betreft de tussenkomsten langs de ziekte- en invalidi-

teitsverzekering enzovoort waar mastodontrustoorden worden gepromoot en de regionale overheid die kleinere rustoorden wenst. Ik denk hier ook aan de mastodontziekenhuizen die een veel onpersoonlijker relatie hebben tussen personeel en directie enerzijds en de patiënten anderzijds.

Te kleine entiteiten zijn kostenstijgend, maar te grote zijn dat zeker ook. Ik verwijs ter zake naar de normen die op federaal vlak zijn vastgelegd en die voor kleine rusthuizen bijzonder zwaar zijn. Zij hebben vaak problemen in het halen van de minimumnorm, namelijk een verpleegkundige en vier bejaardenhulpsters, wat nochtans nodig is voor het bekomen van de maximale subsidiëring. Ik vraag u ook daar enige aandacht voor te hebben.

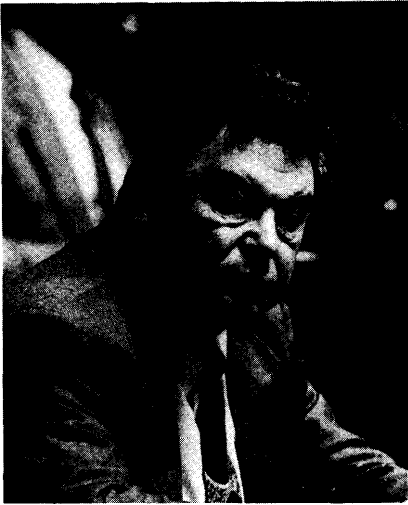
Over de kwaliteit in de rustoorden hebben wij u geïnterpelleerd. Wij hebben daarover een mooie gedachtenwisseling gehad die zeker nog moet worden uitgebreid. U hebt trouwens toegezegd dat u dit punt nog zult onderzoeken.

Mijnheer de voorzitter, de Volksunie zal deze begroting goedkeuren omdat wij vinden dat zij in de goede richting gaat, zeker na de toezeggingen die door mevrouw de minister zijn gedaan. **(Applaus)**

De voorzitter : Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw M. Vogels (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, ik stel vast dat de meeste jongens van het Vlaams vierkant al terug naar de straat zijn, op één na. Via het verslag zou ik hen toch willen zeggen dat de democratie de essentie van een beschaafde samenleving is, dat er politiek wordt bedreven in de gemeenteraden en in de parlementen en niet op de straat met de bokshandschoenen aan. Dat is nu precies het verschil tussen jullie en de rest van dit huis. **(Applaus)**

Ik heb met de heer Maertens afge-

VLD-Senator Georges Anthuenis kloeg de versnippering van bevoegdheden tussen het federale en het gemeenschapsniveau in de gezondheidszorg aan

sproken om vijf minuten van onze spreektijd in te vullen. Dat is weinig en ik zal die gebruiken om twee actuele dossiers, die mij na aan het hart liggen en waarover ook in de commissie is gedebatteerd, terug aan te snijden.

Het eerste dossier is dat van de opvoeders dat een bijzonder moeilijke bevalling dreigt te worden. Na de talloze actiemaanden en het septemberakkoord blijkt dat dit akkoord maar niet ondertekend raakt door de grootste werkgever, namelijk het VVJG of kortweg de Caritaskoepel. In tegenstelling tot het kleinere verbond van sociale ondernemingen weigert Caritas het akkoord te ondertekenen, onder meer omwille van de 50/50-verdeling A1-A2 opvoeders en de, volgens hen, te krappe forfaitarisering voor avond- en weekendwerk. In feite gebruiken de werkgevers op dit moment de opvoeders als chantagemiddel in de strijd om een aantal bijkomende eisen ingewilligd

te zien. Het wordt stilaan vijf voor twaalf. Een aantal besluiten, zeker deze inzake de loonschalen, moesten vanaf 1 november van kracht worden. De opvoeders zijn opnieuw in staking sinds vrijdag. Wij zijn vandaag de 16e december en er is nog altijd geen CAO ondertekend. Ik heb via de radio vernomen dat de Vlaamse regering gisteren de besluiten heeft goedgekeurd.

Mevrouw de minister, wat betekent dat concreet? Zullen die besluiten nog dit jaar in het Staatsblad worden gepubliceerd? Zijn er bepaalde wijzigingen in aangebracht die van aard zijn om de grootste werkgever toch nog over de brug te halen? Hebt u aanwijzigingen dat Caritas, nu de besluiten zijn goedgekeurd, toch nog zal tekenen zodat de CAO nog voor einde december kan worden gesloten. Als dat niet het geval is, welk signaal moet er dan komen? De huidige vakbondacties zijn natuurlijk niet direct tegen u gericht, maar tegen de werkgevers. In deze sector heeft men echter altijd te maken met een driehoeksverhouding omdat de middelen van de overheid komen. Wat is de stand van zaken?

De voorzitter : Minister Demeester-De Meyer heeft het woord.

Minister W. Demeester-De Meyer : Mevrouw Vogels, u stelt mij zeer concrete vragen waarop ik onmiddellijk een antwoord kan geven.

De besluiten zijn gisteren door de Vlaamse regering goedgekeurd. Ik dring aan op snelle publikatie. Zij kunnen dus worden omgezet in een CAO. Het sluiten van de CAO is uiteraard iets tussen werkgevers en werknemers, waarop de overheid geen directe invloed kan hebben. De Vlaamse regering heeft gisteren wel beslist om de paragraaf die mede onderhandeld was in het besluit te behouden. Het gaat namelijk om de paragraaf die zegt dat bijkomende subsidiëringen voor de loonsverhogingen maar kunnen worden uitgekeerd wanneer de CAO is ondertekend, ofwel op het niveau van de

werkgevers- en werknemersorganisaties, ofwel op het niveau van de instellingen. Dat is een belangrijk element waardoor het akkoord dat op 20 september is goedgekeurd, kan worden uitgevoerd.

U hebt gelijk wanneer u zegt dat men in een dergelijke situatie altijd met drie is. Het is dan ook logisch dat men met drie rond de tafel zit, dat men met drie elkaar tegemoet komt en dat de drie partners wat water in de wijn doen. De zorg die geuit werd door een van de werkgevers op het ogenblik dat het akkoord moest worden ondertekend, had in eerste instantie betrekking op het miljard frank dat bijkomend nog moet worden vrijgemaakt. Ik heb de Vlaamse regering een nota overgemaakt en ik hoop dat ze volgende week zal kunnen worden goedgekeurd zodat er geen enkel obstakel meer is om het bijkomend miljard frank achterstallen vrij te geven.

Ten tweede, had ze ook betrekking op de garantie dat, in het kader van de uitvoering van het besluit met betrekking tot de bijzondere jeugdzorg, in bepaalde omstandigheden kon worden tegemoetgekomen aan specifieke noden ter plaatse. Dat is toegezegd geweest en ik zal dat doen wanneer dit nieuwe besluit zal zijn goedgekeurd. Intussen is er inzake de bijzondere jeugdzorg geen enkel probleem want alle erkenningen zijn verlengd. Er kunnen zich daar dus geen moeilijkheden voordoen en er hoeft daar geen nieuwe onrust te groeien. Aan alle gestelde voorwaarden is dus optimaal voldaan.

U hebt twee bijkomende vragen geformuleerd met betrekking tot de verdeling opvoeders A1-A2. Dat was een akkoord waarover iedereen het eens was. Het was voor de werkgever, die nog niet ondertekend heeft, eigenlijk ook geen probleem dat er voor de nieuwe aanwervingen een verhouding 50/50 wordt gehanteerd. Dit was mede ingegeven door de zorg dat er op dit ogenblik meer mensen zijn met een lagere scholing

Demeester-De Meyer

die het moeilijker hebben om aan werk te geraken.

Voor het bijkomende probleem, het forfait voor de weddesupplementen voor weekendwerk en avonddiensten, hebben we gezegd dat het gaat om een forfait dat meer verantwoordelijkheid legt bij de werkgever. Dat zal ons in de komende jaren, dat staat trouwens ook in de tekst, toelaten ter plekke te gaan kijken wat de specifieke situatie is. Uit het onderzoek is immers gebleken dat de weddesupplementen van de ene tot de andere sector variëren tussen 8 en 40 percent. Het lijkt mij dus logisch hier wat meer verantwoordelijkheid te geven aan de werkgever. Hebben we ons in de benadering van die forfait vergist, moet dat op termijn uiteraard worden bijgestuurd. Ik meen dat op die manier geen enkel element nog in de weg staat om de CAO's goed te keuren.

Mevrouw M. Vogels : Dank u mevrouw de minister. Ik hoop dat u gelijk hebt.

Een tweede punt handelt over het probleem van de vertrouwensartsencentra. We hebben daarover lang gesproken in de commissie. U en onze voorzitter hebben zich trouwens geëngageerd om een brief te schrijven naar Kind en Gezin teneinde 20 miljoen frank vrij te maken uit hun reserves. Ik verneem dat daarover gisteren een principiële positieve beslissing is genomen. Ik verneem ook dat die beslissing nogal schoorvoetend is genomen en ik kan dat begrijpen. Er moet zo snel mogelijk duidelijkheid komen over de plaats van de vertrouwensartsencentra in het hele welzijnsveld. Er zijn geruchten dat het uw mening is — en de mening van nog andere betrokkenen — de vertrouwensartsencentra bij Kind en Gezin weg te trekken en te plaatsen binnen het algemeen welzijnswerk. In die context is het een beetje normaal dat Kind en Gezin niet graag 20 miljoen frank uit de reserves haalt voor een deel van haar

organisatie waarover zij morgen misschien niets meer te zeggen heeft.

Anderzijds kunnen we zeggen dat Kind en Gezin hier een kans verkeken heeft. Ten opzichte van de vertrouwensartsencentra heeft het omzeggens geen beleid gevoerd en met Wallonië is er geen vergelijking mogelijk. In het laatste half jaar waren de vertrouwensartsencentra een pingpongbal tussen Kind en Gezin en uw kabinet, mevrouw de minister. Aan deze situatie moet dringend een einde worden gemaakt. De onduidelijke situatie is voor een stuk te wijten aan de CVP die hierover een studiedag plant einde dit jaar.

De **heer M. Olivier** : Wie zegt dat ?

Mevrouw M. Vogels : Dat is in de commissie gezegd door een of ander lid van de CVP.

De vertrouwensartsencentra zitten al een hele tijd tussen twee stoelen. De voorganger van de minister heeft ze een viertal jaren geleden de keuze gelaten tussen een functioneren binnen Kind en Gezin of een specifieke dienst die niet kan worden gesitueerd op een of andere lijn. Gelet op hun specificiteit moeten ze op alle lijnen een plaats krijgen. Alvorens de regering nieuwe besluiten uitvaardigt, zou ze toch eerst een debat met de Vlaamse Raad moeten voeren over de toekomstige plaats van die vertrouwensartsencentra.

Minister W. Demeester-De Meyer : Het idee om de vertrouwensartsencentra niet binnen Kind en Gezin te houden, is gegroeid in de commissie. Dit is geen idee van mijn kabinet. In de commissie is vastgesteld dat de werking van die centra eerder aanleunt bij het Algemeen Welzijnswerk dan bij die van Kind en Gezin. Als Kind en Gezin zich nu afvraagt waarom het voor die centra in die omstandigheden nog geld moet uittrekken, dan zeg ik dat dit komt omdat ze nog een reserve hebben van 150 miljoen frank die ze anders voor dingen zouden gebruiken die niet essentieel zijn. Ik geef toe dat men hierover van mening kan verschillen,

maar met beperkte budgettaire mogelijkheden lijkt het mij maar logisch een bestaande reserve te gebruiken voor noden die prioritair zijn. Overigens denk ik dat deze operatie Kind en Gezin geen pijn zal doen.

Mevrouw M. Vogels : Ik rond af met twee opmerkingen.

Het probleem van de vertrouwensartsencentra vergt een debat op zich, want het doet de vraag rijzen naar de autonomie van een organisatie als Kind en Gezin.

Er zijn nu wel 20 miljoen frank vrijgemaakt. De vraag is hoe die zullen worden verdeeld. Ik kan mij voorstellen dat Kind en Gezin voor de verdeling de verantwoordelijkheid wil leggen bij het kabinet, bijvoorbeeld via een nieuw besluit. Ik kan de organisatie daarin volgen. Een lineaire verdeling zou verkeerd zijn. Ze moet gebeuren op basis van de noden, van objectieve criteria.' Het kabinet meent dan van zijn kant dat Kind en Gezin voor de verdeling moet instaan.

Minister W. Demeester-De Meyer : Mevrouw Vogels, ik ken het antwoord van Kind en Gezin nog niet. U blijkt beter geïnformeerd dan ikzelf. Ik wacht op een reactie van Kind en Gezin en zal in deze zaak een rechtvaardige houding proberen aan te nemen.

Mevrouw M. Vogels : Een verwittigde vrouw is er twee waard.

De voorzitter : De heer Vandendriessche heeft het woord.

De heer B. Vandendriessche (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, dames ministers, collega's, de CVP-fractie is bijzonder verheugd dat de Vlaamse regering ondanks de crisis er toch in geslaagd is het budget van Welzijn te verhogen met 10 percent.

Het heeft geen zin de commissiebespreking over te doen. Ik zal mij dus beperken tot een aantal punten die voor de CVP-fractie prioritair zijn.

In de commissie is dieper ingegaan

Vandendriessche

en terecht, op de bejaardenzorg en het seniorenbeleid. In het Europese jaar van de intergenerationele solidariteit is dat maar normaal.

Er is een tweede welzijnscongres geweest met als thema Ouderen en Solidariteit. De uitdaging is nu de massa wetenschappelijke bevindingen te toetsen aan de bestaande regelgeving en inzichten en die zo mogelijk om te zetten in beleidsbeslissingen. Het zou in dit verband ook nuttig zijn dat de minister de aangekondigde beleidsbrief zo vlug mogelijk ter bespreking voorlegt.

De bedoeling van de minister is een zo gevarieerd mogelijk aanbod van voorzieningen uit te bouwen, afhankelijk van de psychische en fysieke toestand van de ouderen. De begrippen zelfredzaamheid, autonomie, integratie, participatie en preventie komen voortdurend terug. Het is duidelijk dat de thuisverzorging steeds belangrijker wordt. De figuur van de vrijwilliger wint aan belang. Het door de minister aangekondigd statuut voor de vrijwilliger kan soelaes brengen. Een decreet ter zake lijkt wenselijk.

De bejaarde van de volgende eeuw zal het besloten rusthuis, zonder privacy, maar met strikte regels, de rug toekeren. Zolang zijn psychische en fysieke mogelijkheden het hem toelaten, zal hij in zijn vertrouwde omgeving willen blijven. Het beleid zal daar rekening mee moeten houden bij de planning van rusthuisbedden en andere voorzieningen.

Een kapitaal probleem vormt de onrealistische programmering van RVT-bedden. Mevrouw de minister, vindt u niet dat in een doelmatig bejaardenbeleid de financiering en de programmering tot de bevoegdheid van de gemeenschappen zou moeten behoren? Welke supplementaire aandacht wilt u besteden aan de opvang en begeleiding van demente bejaarden? Deskundigen stellen dat in Vlaanderen jaarlijks 13.000 personen

in aanmerking komen voor palliatieve zorg. De palliatieve zorg en sterfensbegeleiding verdienen meer aandacht dan ze tot nu kregen. De invoering van palliatieve ziekenhuisbedden en de subsidiëring van vormingsinitiatieven in vooral de palliatieve thuiszorg is een bescheiden aanzet. Een uitbreiding van de serviceflats voor bejaarden zou te duur uitvallen.

De CVP-fractie deelt alvast een aantal van de bekommernissen van de minister in verband met een gezond financieel beleid van de rusthuizen. Heel wat rusthuisdagprijzen zijn ondoorzichtig. Een doorlichting van de verschillende prijselementen kan de prijs in de toekomst drukken. Het feit dat de minister dit probleem onderkent, stemt ons hoopvol.

Gevallen van bejaardenmishandeling worden cyclisch aangeklaagd, meestal in de komkommertijd. Zammelt de minister hieromtrent feitenmateriaal in? Loze beschuldigingen werken demotiverend in de sector. Kan de minister hieromtrent een voorlichtingsactie ondernemen?

Sociale zekerheid en welzijnsbeleid moeten op elkaar kunnen inspelen. De afhankelijkheidsverzekering situeert zich op beide vlakken. De organisatie van diensten aan de zorgbehoevende bejaarde is een persoonsgeboden materie bij uitstek. Neemt de minister hieromtrent initiatieven of wacht zij de richtlijnen van de federale minister van Sociale Zaken af om te zien welke rol de Vlaamse Gemeenschap daarin toebedeeld krijgt?

Gezien de demografische evolutie zal de afhankelijkheidsverzekering voor de betaalbaarheid van de bejaardenvoorzieningen van kapitaal belang zijn. Wordt hieraan aandacht besteed in de beleidsbrief Bejaardenzorg?

1994 werd uitgeroepen tot het internationale Jaar van het Gezin. De regeringsverklaring van de Vlaamse regering bevat heel wat concrete

doelstellingen inzake gezinsbeleid, zoals jaarlijks de 1.500 nieuwe kinderopvangplaatsen, de stijging van het urencontingent voor Gezins- en Bejaardenhulp, en ook de extra zorg in 1994 van Kind en Gezin voor kansarme gezinnen. Kan de minister de bijzondere inspanningen die zij ongetwijfeld zal doen in het Jaar van het Gezin toelichten?

1994 is niet alleen bijzonder voor het gezin. Op 10 april 1994 heeft in Gent de Dag van de Vierde Wereld plaats. Kansarmoedebestrijding is één van de prioriteiten die de Vlaamse regering in de regeringsverklaring heeft vooropgesteld.

In 1994 is de uitwerking van de projecten, die worden gefinancierd door het Vlaams Fonds voor Integratie van Kansarmen, halfweg. Het is goed aan de doelstellingen te herinneren, die oorspronkelijk werden geformuleerd. Voor de VFIK-projectenwerking werd een zeer ruim budget uitgetrokken, geconcentreerd op een beperkt aantal gemeenten. Ongetwijfeld hebben deze middelen heel wat dynamiek en nieuwe kansen voor achtergestelden ontwikkeld. Gedurfde ideeën, die anders bij gebrek aan geld en creativiteit geen kans krijgen, kunnen nu wel ontluiken, en daar verschil ik van mening met de collega van het Vlaams Blok.

Er dringt zich echter een grondige evaluatie op van wat in de VFIK-proeftuin is ontwikkeld. Projectwerking is geen doel op zich, succesvolle formules moeten zo snel mogelijk in bestaande structuren worden ingeplant. Inefficiënt gebleken projecten – en die zijn er volop – moeten snel worden afgevoerd.

In dit verband merk ik op dat er een harde kern van kansarmoede is in de steden, en de noden zijn echt prangend. Men frons dan ook de wenkbrauwen als er miljoenen frank VFIK-gelden worden besteed aan projecten zonder enig rechtstreeks nut voor kansarmen. In Gent is bijvoorbeeld de volkszanger Walter De

Vandendriessche

Buck voltijds in VFIK-dienst om vier standbeelden voor de stad te bouwen, en hij wordt daarbij geholpen door een aantal zogezegde kansarmen. Dit is slechts één voorbeeld, maar deze toestanden zijn schering en inslag.

Onze middelen in de welzijnssector zijn te schaars om louter tewerkstelling zonder missie te financieren. Men mag niemand de illusie geven dat hij of zij zich kan blijven nestelen in een subsidiebed, en dit geldt voor zowel de werknemers als voor de doelgroep. De commissie was het er over eens dat goede projecten versneld moeten worden geïmplementeerd. Terecht heeft de Vlaamse regering gesteld dat een structureel kansenbeleid zich opdringt. Zij wil daarmee vermijden voor voldongen feiten te staan wanneer de Cathari-nabonus in 1988 uitgeput is.

Het evaluatieonderzoek van de Koning Boudewijnstichting startte onlangs. In 1995 zal het worden afgesloten, maar is dit niet ruimschoots te laat? Zal de commissie kennis kunnen nemen van de tussentijdse evaluaties?

Ik hoef de minister niet te overtuigen van het belang van het overleg met de doelgroepen bij de ontwikkeling van kansarmoedeprojecten. Heel wat bestaande en goedwerkende organisaties voelen zich door het budgettaire sterkere VFIK gekopieerd.

De Stedelijke Integratieraad van Gent drukte het als volgt uit, en ik citeer: De integratieraad heeft in het verleden reeds gepleit voor het structureel inbouwen van projecten in bestaande structuren en tegen het aanleggen van alternatieve circuits, en ziet dan ook niet in waarom het OCMW een totaal parallel project indient. Einde citaat. Het betrof een VFIK-project in verband met tewerkstelling, vorming en begeleiding van laaggeschoolde migrantenvrouwen, terwijl er in Gent reeds vier andere initiatieven bestaan.

Het overleg met lokale partners is elementair. Hoever staat in dit verband de erkenning en reglementering van organisaties uit de Vierde Wereldbeweging?

Tot slot wil ik de minister – misschien ten overvloede – herinneren aan haar uitdrukkelijke belofte een oplossing te zoeken voor de geschrapte 100 miljoen frank van het Bijzonder Fonds. De geplande afbouw, decretaal geregeld, betekent naast een budgettaire verlies ook een psychologische opdoffer voor de OCMW's.

Voor sommigen krijgt het in het kader van de VFIK-geldenstroom een bijzondere dimensie. De motivering als zouden de gemeenten veel supplementaire inkomsten verwerven van het Sociaal Urgentieplan moet eigenlijk worden toegepast op enkel de VFIK-gemeenten, en niet op alle Vlaamse gemeenten.

De voorliggende begroting voor Welzijn, Gezin en Gezondheidsinstellingen is een goede vertaling van wat leeft in de Vlaamse Gemeenschap, zowel kwalitatief als kwantitatief. De CVP-fractie zal deze begroting dan ook goedkeuren. **(Aplaus bij de meerderheid)**

De voorzitter : De minister heeft het woord.

Minister W. Demeester-De Meyer (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, het is natuurlijk geen gemakkelijke opgave om in dit kort tijdsbestek antwoorden te formuleren op de talrijke vragen.

Vooraf wil ik de collega's, die vragen hebben gesteld dat in dit Welzijnsbeleid een visie ontbreekt, ongelijk geven. Mevrouw Maximus en mijnheer Vandendriessche hebben trouwens net het tegenovergestelde gesteld.

Mijnheer Maertens, ik neem aan dat u kritische beschouwingen blijft houden op een aantal onderdelen van het beleid, maar het is te sterk gesteld dat het beleid geen visie zou bevatten.

Ik zou in dit kader een aantal principes willen aanhalen. Wij vertrekken vanuit een grotere participatie in het Welzijnsbeleid, wij wensen meer zorg, maar ook verantwoordelijkheid. Ik wil een grotere zelfredzaamheid en een grotere autonomie realiseren, en ook een differentiatie in de zorg zonder overlappingsen. Wij moeten voor ogen houden dat wij het hele Welzijnsbeleid onderbouwen met een preventie in de zorg.

Al onze handelingen kunnen aan deze principes worden getoetst, en u zal zien dat wij deze principes op alle vlakken proberen uit te bouwen. Indien dit niet het geval is, zullen wij dat bijsturen.

Als men bovendien vertrekt van een beleid dat door het federale vlak is overgedragen aan het Vlaamse niveau – verschillende luiken zijn nu samengebracht – dan is het niet gemakkelijk om gedurende een korte periode een heroriëntering door te voeren.

In de gehandicaptenzorg hebben wij inderdaad die visie ontwikkeld, zowel voor de zorg in de tehuizen als voor de zorg in de beschutte werkplaatsen.

Het spreekt vanzelf dat er hier en daar, zoals de heer Goutry heeft gezegd, nog noden zijn. Wij zullen trouwens trachten die noden te lenigen. Er werd in dit verband gesproken over trajectbegeleiding, over de centra voor beroepsoriëntering, die eigenlijk wat meer ondersteuning zouden moeten krijgen, en over de semi-internaten.

Wanneer men vraagt meer in te spelen op de noden uit de zorg, moet men ook durven vernieuwend te denken en te heroriënteren. In vergelijking met de gehandicaptenzorg van 20 jaar geleden, zijn er andere noden ontstaan, wij hebben ook andere mogelijkheden en andere concepten uitgebouwd. Als een kind vroeger gehandicapt werd geboren, kon het onmiddellijk in de zorg terecht. Tegenwoordig kan het kind

Demeester-De Meyer

thuis worden verzorgd, omdat wij een grotere differentiatie hebben uitgebouwd van ambulante zorg, thuiszorg en opvang in zelfstandig wonen.

Mijnheer Goutry, als een bepaalde zorg niet meer beantwoordt aan de specifieke noden, moet men die zorg ook kunnen heroriënteren. Ik was verheugd toen u zei dat het gezin meer moet worden ondersteund.

Uit het onderzoek inzake de begroting blijkt echter dat een deel van de semi-internaten niet noodzakelijk zijn. De kinderen komen aan als de school begint, over de middag zijn ze vrij, en gaan naar huis als de school eindigt. Een ander deel van de semi-internaten zijn wel een absolute noodzaak.

We moeten ter zake waakzaam blijven en de heroriëntering mogelijk maken. Ik ben er zeker van dat wij in de gehandicaptensector met de ruime middelen waarover wij vandaag beschikken, kunnen tegemoetkomen aan de vele noden, zowel in de tehuizen als in de beschutte werkplaatsen.

De heren Van Vaerenbergh en Goutry hebben vragen gesteld over de economische recessie-toelage. Indien zou blijken dat deze toelage noodzakelijk is, dan moet ze mogelijk zijn. De middelen kunnen immers geheroriënteerd worden.

Sommige sprekers hebben verklaard dat de beschutte werkplaatsen op een andere manier moeten worden gefinancierd. Welnu, eigenlijk gebeurt dit vandaag al : er wordt een toelage gegeven in functie van de mogelijkheden of de minder-mogelijkheden van de gehandicapten. Door te werken met verschillende categorieën komt men effectief tegemoet aan de uitbouw van de beschutte werkplaatsen.

Een ander element – en het verheugt me dat de heer Vandendriesche hierover een vraag heeft ge-

steld – is het gezinsbeleid. Wij zullen ter zake een belangrijke actie op het getouw zetten naar aanleiding van het Internationaal Jaar van het Gezin. Deze actie zal uit twee luiken bestaan. Enerzijds zal er een informatiecampagne komen waarin een beroep zal worden gedaan op het gezin. Het motto van deze campagne, die eind 1993 zal starten, luidt : “Kies voor het Gezin”. Anderzijds hebben we, ter voorbereiding van de Gezinsconferentie op 21 januari 1994, vijf werkgroepen opgericht die zich zullen toespitsen op de volgende kwesties : Welke zijn de gezinstypes en de netwerken ? Welke zijn de sociaal-economische gegevens met betrekking tot de gezinnen ? Welke zijn de gezinstypes en de levensfasen ? Hoe staat het gezin in relatie tot de verschillende welzijnssectoren – een soort gezinseffectenrapport – en ten slotte, welke specifieke elementen kunnen wij aanbren- gen, hoe kan het beleid de gezinnen ondersteunen ?

Het is de bedoeling om elk jaar twee gezinsconferenties te houden. De eerste vindt plaats op 21 januari 1994, de tweede zal worden gehouden in oktober. In ieder geval wordt het een vervolgproject dat op dezelfde manier wordt voorbereid als het geval was voor het ouderenbeleid. Ik ben bijzonder dankbaar dat de verschillende specialisten van de Vlaamse universiteiten actief meehelpen bij het uitstippelen van een gezinsbeleid. We doen dus zowel een beroep op wetenschappers als op organisaties zoals de Bond van Grote en Jonge Gezinnen.

In het kader van het algemeen welzijnswerk hebben ‘verschillende leden gesproken over de polyvalente centra. Wij zullen in overleg met de sector nagaan wat er ter zake moet gebeuren. De polyvalente centra – en ook mevrouw Maximus heeft hierop gewezen – mogen niet leiden tot het wegdenken van de gespecialiseerde zorg. Het is de bedoeling dat ook de gespecialiseerde ondersteuning vanuit de polyvalente centra moet kun-

nen vertrekken. Polyvalentie betekent niet dat generalisten niet meer naar de gespecialiseerde zorg kunnen. Tegen 1 april 1994 zullen wij proberen besluiten ter zake te formuleren zodat het welzijnswerk gedurende het hele jaar 1994 kan worden voorbereid. Door zelfoverleg moeten we structuren uitwerken die de zorg en het welzijnswerk ten dienste van de mensen kunnen onderbouwen.

De heer Anthuenis heeft de vergelijking gemaakt met het welzijnsplan van de heer Deleecq. Toch zijn de twee plannen totaal verschillend : de heer Deleecq heeft een opdracht gekregen die betrekking heeft op het algemeen welzijnswerk, namelijk op de gehandicaptenzorg, de ouderenzorg en het gezinsbeleid. Hij moet sociaal-economisch meten wat er in Vlaanderen allemaal wordt gedaan en in welke mate het welzijnsbeleid hierop een antwoord kan formuleren. Dit heeft niets te maken met de beleidsbrief die, alhoewel hij door de heer Anthuenis werd bekritiseerd, tot nog toe een van de meest efficiënte beleidsbrieven is geweest. Dat blijkt uit de reacties. We hebben de kans gekregen om het beleid bij te sturen in functie van de bestaande noden.

Het Welzijnsplan dat door de heer Deleecq wordt uitgewerkt, moet ons toelaten om te meten – en ook in de commissie is hierover uitvoerig gesproken – op welke manier wij aan de noden kunnen beantwoorden. Het plan zal ook onderzoeken of er geen overlappingsen zijn en of er eventueel nog fundamentele tekorten bestaan. Ik denk ter zake – en hierover werd vandaag niet gesproken – aan de problematiek van de daklozen.

Veel leden hebben gesproken over de ouderenzorg. Vandaag biedt het Welzijnscongres een boeiende basis om een beleidsbrief ter zake in te dienen. Dat zal na Nieuwjaar gebeuren. Tijdens de Kerstvakantie zal ik nog enkele aspecten in deze brief op-

Demeester-De Meyer

nemen. Aan de hand van het Congres-Werkboek dat erg nuttige gegevens bevatte, zijn we nu begonnen met het opstellen van het zogenoemde Congresboek. Het zal de beleidslijnen uitstippelen voor de komende tien jaar. Het beleid zal dus niet ophouden te bestaan wanneer diegene die nu voor de ouderenzorg verantwoordelijk is, verdwijnt. Diegenen die in de komende jaren dit beleid zullen voortzetten, zullen een basis hebben waarop ze zullen kunnen steunen.

Er werden ook vragen gesteld rond de mishandeling in de ouderenzorg. Het beleid heeft een duidelijk onderscheid gemaakt tussen pleegzorg, dagcentra, kortverblijf, ambulante verblijf, thuiszorg en residentieel verblijf. Tussen haakjes, zodra we de resultaten van het onderzoek inzake pleegzorg kennen, zullen we deze aan de commissie meedelen. We zullen nagaan in welke mate er in de gedifferentieerde zorg sprake is van mishandeling. Er verschijnen geregeld onderzoeksresultaten van universiteitsstudenten die over deze problematiek gegevens verzamelen. Ik heb een tijdje geleden een studie over mishandeling in de residenties gekregen. Nu heb ik een studie ontvangen -en de heer Gouty is daarvan op de hoogte — over de zogenoemde mishandeling thuis. Ik ga na of deze studies voldoende gebaseerd zijn op efficiënte gegevens. Vooral men een studie ter zake maakt, moet men weten wat er onder het begrip mishandeling wordt verstaan. Indien het begrip gedefinieerd is, moet men nagaan in welke mate de definitie correct is.

Wij zullen in ieder geval onderzoeken in hoeverre deze studieresultaten correct zijn. Bovendien zullen we nagaan wat er kan gedaan worden om het fenomeen van de mishandeling te beletten.

Ook in verband met de afhankelijkheidsverzekering werden concrete vragen gesteld. Ik kan ter zake dui-

delijk zijn. Ik zal mij niet laten dicteren door hetgeen hierover op het federale vlak wordt gedacht. Wanneer men een afhankelijkheidsverzekering invoert, moet deze beantwoorden aan de vooropgestelde principes : meer zelfredzaamheid, meer autonomie, meer inspraak en meer preventie. Bovendien moet deze verzekering een zorg oplossen. Ik ben niet zeker dat de huidige voorstellen een zorg zullen oplossen. Misschien is er alleen sprake van een verhoogde vraag die niet beantwoordt aan de noden van vandaag. Met andere woorden, wanneer men bijdragen vraagt om aan de andere kant elkeen die meent op een zorg beroep te kunnen doen, een tegemoetkoming te geven — waarmee hij of zij dan een zorg kan kopen — dan ben ik niet zeker dat dit beantwoordt aan de noden van vandaag.

De noden van vandaag situeren zich niet zozeer in de opvang van valide bejaarden die enige zorg nodig hebben, maar wel in het steeds toenemend aantal demente bejaarden.

Lang geleden hebben wij dan ook het initiatief genomen om, in het kader van de samenwerkingsverbanden voor palliatieve verzorging, een extra subsidie te geven. Vorige week hebben ongeveer veertig van de achtenzestig samenwerkingsverbanden deze subsidie ontvangen.

In verband met het concept over de palliatieve zorgen in de ziekenhuizen is er een werkgroep opgericht, waarbij ook twee specialisten van de Vlaamse Gemeenschap zijn betrokken. De palliatieve thuiszorg is naar mijn mening van essentieel belang. Wellicht zullen wij in het kader van de samenwerkingsopdrachten nog meer inspanningen doen, dit teneinde mensen de kans te geven op een menswaardige manier te sterven.

Op de vragen met betrekking tot de vertrouwensartsencentra heb ik reeds gerepliceerd in het antwoord aan mevrouw Vogels.

Met betrekking tot het beleid in de

OCMW-ziekenhuizen en het ziekenhuisbeleid in het algemeen ben ik ook van oordeel dat wij niet moeten evolueren naar de grote mastodont-ziekenhuizen. Al te kleine ziekenhuizen voldoen echter ook niet meer aan de noden. Er moet echter een grondig onderscheid bestaan tussen een lokaal ziekenhuis en een gespecialiseerd ziekenhuis. Indien de afzonderlijke functies zeer goed worden omschreven, ontstaan er nieuwe mogelijkheden.

In principe ben ik wel voorstander van grotere entiteiten. Kleinere entiteiten kunnen de opdracht van het lokale ziekenhuis alleen maar vervullen, op voorwaarde dat zij samenwerken en dat er één entiteit is waar men de opdrachten verdeelt.

Wij mogen niet stellen dat grotere ziekenhuizen a priori duurder zijn dan de kleinere. De grote, meer gespecialiseerde ziekenhuizen hebben een andere functie. Onze opdracht is, na te gaan welke de noden zijn en hoeveel grote structuren er nodig zijn.

Klina beantwoordde aan de noden van deze regio. Men had misschien nog een stap verder kunnen gaan, maar zoals u weet is het aantal bedden van deze 3 ziekenhuizen vermindert.

Ik zal het OCMW-beleid meer stimuleren en proberen een meer gedecentraliseerd welzijnsbeleid te voeren. De efficiëntie van het beheer van de OCMW-ziekenhuizen kan worden verbeterd. Hiervoor moet de wet op de OCMW's decretaal worden gewijzigd. Het beheer moet een grotere responsabilisering krijgen. De bestuursorganen van deze ziekenhuizen moeten niet zijn samengesteld uit leden van het OCMW. Maximum één derde volstaat en voor het overige moet men zich beroepen op leden die concepten hebben over het beheer van ziekenhuizen. Wanneer wij ons bij deze wijziging tot één gedeelte beperken, zal dit de autonomie van deze ziekenhuizen ten goede komen. Zij

Demeester-De Meyer

kunnen eventueel met andere OCMW-ziekenhuizen of met particuliere ziekenhuizen samenwerken.

Vervolgens kom ik terug op het Bijzonder Fonds voor Maatschappelijk Welzijn. Op het vlak van het kansarmoedebeleid moeten wij inderdaad een nieuwe oriëntering mogelijk maken.

Hiervoor hebben wij ons dan ook financieel geëngageerd. Wij zullen een volledig nieuwe visie ontwikkelen waarin aan het Bijzonder Fonds voor Maatschappelijk Welzijn en aan de kansarmoede evenveel aandacht wordt besteed.

De heer Maertens had vragen over de cijfers met betrekking tot de bijzondere jeugdzorg. De cijfers waarover hij spreekt zijn juist, dit echter wel bekeken vanuit het macro-niveau. Deze cijfers kunnen evenwel door de individuele instellingen worden betwist. Wij moeten de gulden middenweg zoeken. Het globale bedrag dat wordt toegekend, is zelfs iets hoger dan het bedrag dat op het ogenblik wordt betaald.

Wij moeten nagaan hoe wij in functie van de nieuwe forfaits het werk in de instellingen voor de bijzondere jeugdzorg kunnen organiseren. Deze cijfers kunnen door individuele instellingen worden betwist. In sommige gevallen is een bijsturing mogelijk, maar het forfait kan niet worden opgetrokken.

Mijnheer de voorzitter, het welzijnsbeleid ligt ons zo nauw aan het hart dat wij enkele voorstellen doen in het kader van het jongeren-werkgarantieplan.

De heer J. Geysels : Een jobclub ?

Minister W. Demeester-De Meyer : Het betreft enkele tijdelijke projecten met een tijdelijke betekenis.

In dit verband dachten wij onder meer aan een huisvuilsorteringsproject in welzijnsinstellingen. In deze instellingen wordt er namelijk vrij

veel huisvuil geproduceerd. Vandaar dat het belangrijk is, nieuwe bewustwordingsprojecten op te starten. Een hele reeks mensen kunnen tijdelijk worden ingezet om de ouderen in de mate van het mogelijke te helpen bij de sortering van afval.

Hiermee komen wij enerzijds tegemoet aan een milieuzorg en anderzijds aan een welzijnszorg. Bovendien kunnen hierdoor enkele elementen van het jongeren-werkgarantieplan worden ingevuld.

De voorzitter : Minister Detiège heeft het woord.

Minister L. Detiège (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, collega's, de vragen in verband met preventie spitsen zich vooral toe op kankerpreventie, medisch schooltoezicht en iets dat niet echt binnen onze bevoegdheid valt, namelijk de dioxinekwestie.

De mortaliteitscijfers met betrekking tot kanker liegen er niet om. Er rijst hier evenwel al een probleem : de gegevens dateren van 1987, maar binnenkort zijn ook de data voor 1988 en 1992 voorhanden. Baarmoederhalskanker en borstkanker zijn nog steeds verantwoordelijk voor een groot aantal sterfgevallen. Sinds 1975 lopen er proefprojecten met betrekking tot de opsporing van baarmoederhalskanker en vandaag lijkt de tijd rijp om de screening uit te werken voor het grote publiek. De provincies zijn bereid die screening mee te organiseren en er werd een stuurgroep opgericht die de praktische kant van de zaak zal aanpakken.

Uit de beschikbare gegevens kunnen wij opmaken dat wij nog altijd tot bepaalde groepen van vrouwen niet doordringen. Via registratie van de screeningsactiviteit willen wij die groepen afbakenen en doelgerichte sensibilisatiecampagnes opzetten. Er loopt ook diepgaand onderzoek inzake borstkankerpreventie, maar het zal nog tot 1997 duren voor de screening wordt toegepast.

Onder meer in verband met prostaatkanker gingen ook al pilootprojecten van start en de primaire preventie wordt gepromoot. Het is overigens zeer eenvoudig maatregelen te treffen die een effect hebben op rookgewoonten, alcoholgebruik, voedingspatronen en arbeidsomstandigheden. De verhoging van de begroting voor kankerpreventie is dan ook een goede zaak. Op dit ogenblik trekken wij ongeveer 98 miljoen frank uit ten behoeve van die preventie, wat een stijging betekent van zowat 30 miljoen frank. Het kankerbudget was sinds 1983 niet meer aangepast.

In het kader van het medisch schooltoezicht, gaat ongeveer 90 percent van de middelen naar lonen. Een relatief klein aandeel van de begroting kan dus op andere domeinen worden aangewend, zodat een stijging van dit budget zich heeft opgedrongen. Een aantal zaken zijn nochtans veranderd : de informatisering deed zijn intrede en wij beschikken nu over software waardoor de registratie van gegevens beter kan worden verwerkt. Wij onderzoeken hoe de subsidie op een andere manier kan worden benaderd door meer rekening te houden met het aantal leerlingen onder toezicht. Er gaat niet te veel geld naar het medisch schooltoezicht, maar er zijn naast de middelen voor medisch schooltoezicht in Vlaanderen nog te weinig middelen beschikbaar voor preventie, in vergelijking met de middelen die ingezet worden voor de curatie. Wij baseren ons voor het dioxineprobleem op gegevens van 1988 en 1989. Het WHO en het Instituut voor Hygiëne pleiten ervoor moedermelk niet af te raden onder meer omwille van de steriliteit van de melk, en het creëren van een relatie tussen moederkind, die door borstvoeding wordt bevorderd ; ook de immuniteit is belangrijk bij moedermelk. Koemelk bevat immers ook dergelijke stoffen.

Onze bevoegdheid zelf op dit domein is onrechtstreeks, want voor het toekennen van vergunningen

Detiège

voor brandovens en afvalverwerking, vragen wij een advies aan de Gezondheidsinspectie.

Wat betreft het kansenbeleid, zullen de heer Van Overmeire en wijzelf hoogstwaarschijnlijk altijd een andere mening zijn toegedaan.

De voorzitter : De heer Geysels heeft het woord.

De heer J. Geysels : Ik heb toch een vraag. U weet dat onder meer het VITO onderzoek deed naar de correlatie tussen dioxinegehalten en afvalverbranding. Eén van de conclusies luidde dat men eventuele oorzakelijke verbanden nader diende te onderzoeken. De weliswaar oude, maar belangrijke feiten die werden gepubliceerd, tonen aan dat het nuttig zou zijn dit soort onderzoek verder te zetten. Zal dit gebeuren ?

Minister L. Detiège : Dat is inderdaad de bedoeling. Wat de rechtstreekse band met de algemene preventie betreft : er zullen in elk geval een aantal van dergelijke studies op touw worden gezet. Inzake het kansarmoedebeleid, zijn er sinds de VFIK-projecten momenteel zowat 15 gemeenten die in het kader van een bepaald project middelen krijgen om bijzondere problemen aan te pakken. Dat gebeurt in gemeenten die een concentratie kennen van mensen die een bestaansminimum ontvangen en van migranten uit landen waar het BNP zeer laag is. Van die bedragen gaat 40 percent naar de gemeentebesturen, 20 percent naar het OCMW, 20 percent is van de privé-sector en 25 percent komt toe aan migrantenprojecten. In gemeenten waar het aandeel migranten en bestaansminimumtrekkers hoger is dan het Vlaams gemiddelde, en waar minstens 75 mensen een bestaansminimum ontvangen, en eenzelfde aantal migranten wonen, stellen wij die middelen ter beschikking. Dat mag niet los van een aantal andere elementen worden gezien. Wanneer u de begroting van de

Vlaamse Gemeenschap in aanmerking neemt, dan moet u het huisvestingsbeleid – sociale huisvesting, renovatieprojecten enzovoort – maar ook het tewerkstellingsbeleid zien in het licht van het kansarmoedebeleid. De Weer-werk-projecten en Jeugdwerkgarantieplannen zijn daar een voorbeeld van. Dergelijke projecten werden op de Tewerkstellingsconferentie vooropgesteld en moeten kansarme jongeren, die meer dan twee jaar werkloos zijn, perspectieven bieden. In Antwerpen bijvoorbeeld zijn er zowat 4.500 mensen met een bestaansminimum, dus gaat het niet op te zeggen dat die initiatieven alleen de niet-autochtone bevolking bereiken. Wel moeten er impulsen worden gegeven gedurende een aantal jaren en het bedrag dat daaraan wordt besteed, zal ten laatste tot 1998 worden uitgekeerd. De projecten worden, zoals het hoort, op dit moment aan een evaluatie onderworpen. Het project in de Gentse regio dat u opnoemt, zien bepaalde mensen blijkbaar als iets positiefs. De OCMW's en de gemeenten doen zelf voorstellen via de gemeenteraad, omdat de gemeente het dichtst betrokken is bij de aspecten die een rol spelen. Het project in Gent moet duidelijk cultuur in bepaalde initiatieven bijbrengen.

Men zal moeten onderzoeken of dit project al dan niet wordt verdergezet. De leden van het OCMW van Gent zullen zeker inspraak krijgen. Men zal de verschillende projecten evalueren. Deze die niet aan de doelstellingen en de verwachtingen beantwoorden, zullen worden afgevoerd.

De Vierde Wereldbeweging krijgt wel degelijk inspraak in het kansenbeleid. De beweging is betrokken bij de adviesgroep van het departement en participeert ook op andere vlakken.

Tijdens het afgelopen weekend heeft een congres op Europees niveau plaatsgehad dat onderzoekt in welke mate deze bewegingen en hun men-

sen betrokken kunnen worden bij de initiatieven.

Het is dus niet correct dat het beleid blind is voor deze problematiek.

De voorzitter : De heer Vandendriessche heeft het woord.

De heer B. Vandendriessche : Mevrouw de minister, u had aangekondigd dat de algemene planningsdienst een aantal scenario's ging uitwerken voor de VFIK-gemeenten zodat andere criteria aangewend zouden worden. Is dit inmiddels gebeurd ?

Minister L. Detiège : Deze problematiek zal samen met de discussie over de sociale coördinatoren in januari 1994 aan bod komen.

ONTWERP VAN DECREET tot wijziging van het decreet van 27 juni 1990 houdende oprichting van een Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap – 392 (1992-1993) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter : Aan de orde is het ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 27 juni 1990 houdende oprichting van een Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Goutry, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

Vraagt nog iemand het woord ?
(Neen)

Aangezien niemand meer het woord vraagt, verklaar ik de algemene bespreking gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Aan de orde is nu de artikelsgewijze bespreking van het

Voorzitter

ontwerp van decreet tot wijziging van het decreet van 27 juni 1990 houdende oprichting van een Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap.

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid bedoeld in artikel 59 bis van de Grondwet.

- **Aangenomen.**

Artikel 2

Artikel 7 van het decreet van 27 juni 1990 houdende oprichting van een Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap wordt vervangen door de volgende bepalingen :

„Artikel 7

§ 1. De persoon met een handicap die aanspraak maakt op de toepassing van dit decreet moet werkelijk in België verblijven, en op het ogenblik van de aanvraag ofwel een ononderbroken verblijf van vijf jaar in België bewijzen, ofwel een verblijf van tien jaar in de loop van zijn leven. Voor niet-ontvoogde minderjarigen, verlengd minderjarigen en onbekwaamverklaarden moet de voorwaarde van voorafgaand verblijf vervuld zijn in de persoon van hun wettelijke vertegenwoordiger.

§ 2. Hij moet ingeschreven worden in het Fonds overeenkomstig de bepalingen van hoofdstuk V van dit decreet.

§ 3. In afwijking van de bepalingen van § 1 is de voorwaarde van voorafgaand verblijf niet vereist a) voor meerderjarige personen met een handicap die hun werkelijke verblijfplaats in België hebben, en tot één van de volgende categorieën van personen behoren. b) voor niet-ontvoogde minderjarige personen met een handicap, verlengd minderjarige

en onbekwaamverklaarde personen met een handicap die hun werkelijke verblijfplaats in België hebben, en waarvan de wettelijke vertegenwoordiger zijn werkelijke verblijfplaats in België heeft en tot één van de volgende categorieën van personen behoort :

1° de personen die Belg zijn ;

2° de personen die vallen onder de toepassing van de Verordening (EG) nr. 1408/71 van 14 juni 1971 van de Raad van Europese Gemeenschappen betreffende de toepassing van de sociale-zekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen alsmede op gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen ;

3° de staatlozen die onder de toepassing vallen van het verdrag betreffende de status van staatlozen, ondertekend in New York op 28 september 1954 en goedgekeurd door de wet van 12 mei 1960 ;

4° de vluchtelingen bedoeld in artikel 49 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals gewijzigd bij wet van 14 juli 1987 ;

5° de personen die niet tot één van de in 1° tot 4° bepaalde categorieën behoren, op voorwaarde dat zij recht hebben op kinderbijslag krachtens artikel 47 van de gecoördineerde wetten betreffende de kinderbijslag voor lonarbeiders, of krachtens artikel 20, § 2 van het koninklijk besluit van 8 april 1976 houdende regeling van de gezinsbijslag ten voordele van zelfstandigen ; ofwel voor aanvragers ouder dan 21 jaar, op voorwaarde dat zij tot de leeftijd van 21 jaar recht gehad zouden hebben op de verhoging van de kinderbijslag krachtens voormelde bepalingen.

Voor de toepassing van dit decreet wordt de persoon met onbepaalde nationaliteit gelijkgesteld met de staatloze.

§ 4. In afwijking van de bepalingen van § 1 is de voorwaarde van vooraf-

gaand verblijf evenmin vereist voor minderjarige personen met een handicap die door de Jeugdrechtbank aan een door het Fonds erkende voorziening toevertrouwd zijn, of die door het Comité voor Bijzondere Jeugdzorg naar een erkend observatiecentrum zijn verwezen, en die niet voldoen aan de bepalingen van de § 3.

§ 5. De Vlaamse regering kan de toepassing van de bepalingen van dit decreet, onder de voorwaarden die zij vaststelt, uitbreiden tot de personen met een handicap, andere dan degenen bedoeld in de §§ 1, 3 en 4.”.

- **Aangenomen.**

Artikel 3

Artikel 60, eerste lid, 2° van datzelfde decreet wordt vervangen door de volgende bepaling :

„2° een overeenkomst inzake bedrijfsopleiding afgesloten met een werkgever uit de privé-sector, voor de personen die wegens de aard of de ernst van hun handicap geen leerovereenkomst zoals bedoeld in 1° kunnen sluiten ;“.

- **Aangenomen.**

Artikel 4

Artikel 74, tweede lid, van datzelfde decreet wordt vervangen door de volgende bepalingen :

„De bevoegdheden die in de uitvoeringsbesluiten van de in artikel 73 vermelde wet zijn toegewezen aan de Koning, de minister en de administrateur-directeur, worden uitgeoefend door respectievelijk de Vlaamse regering en de leidend ambtenaar van het Fonds.

De bevoegdheden die in de uitvoeringsbesluiten van het in artikel 73 vermeld koninklijk besluit zijn toegewezen aan de Koning en aan de minister, worden uitgeoefend door respectievelijk de Vlaamse regering

Voorzitter

en het Fonds, onverminderd de in dit decreet aan de Vlaamse regering toegewezen bevoegdheden.”

- Aangenomen.

Artikel 5

Dit decreet heeft uitwerking met ingang van 1 januari 1993, met uitzondering van artikel 2 dat in werking treedt de dag waarop het in het Belgisch Staatsblad wordt bekendgemaakt.

- Aangenomen.

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen vrijdag 17 december 1993 om 16 uur de hoofdelijke stemming over het gehele ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET houdende tweede aanpassing van de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993

- 18-A (1992-1993) - Nrs. 1 en 2
- 21-A (1992-1993) - Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

ONTWERP VAN DECREET houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1993

- 19-C (1992-1993) - Nrs. 1 tot 5
- 20-B (1992-1993) - Nrs. 1 (+ Errata) en 2 (Aangepaste administratieve begroting)
- 21-A (1992-1993) - Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

ONTWERP VAN DECREET houdende de middelenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994

- 13-A (1992-1993) - Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)

- 14 (1992-1993) - Nrs. 1 en 2
- 17 (1992-1993) - Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

ONTWERP VAN DECREET houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1994

- 13-A (1992-1993) - Nr. 1 (+ Errata) (Toelichtingen)
- 15 (1992-1993) - Nrs. 1 (+ Erratum) (+ Bijlagen 1 tot XXIV) tot 13
- 16 (1992-1993) - Nrs. 1 tot 4 (Administratieve begroting)
- 17 (1992-1993) - Nr. 1 (Verslag Rekenhof)

BELEIDSBRIF Algemeen welzijnswerk, ingediend door mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin

- 291 (1992-1993) - Nr. 1

BELEIDSBRIF Preventieve gezondheidszorg 1993-1997, ingediend door mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden

- 314 (1992-1993) - Nr. 1

BELEIDSBRIF Gezondheidszorg, ingediend door mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin

- 333 (1992-1993) - Nr. 1

BELEIDSBRIF Het wetenschapsbeleid in Vlaanderen. Beleidsbrief voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen

- 417 (1993-1994) - Nr. 1

BELEIDSBRIF Het economisch beleid in Vlaanderen. Beleidsprioriteiten voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen

- 418 (1993-1994) - Nr. 1

BELEIDSBRIF Het landbouwbeleid in Vlaanderen. Beleidsprioriteiten voor 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen

- 419 (1993-1994) - Nr. 1

BELEIDSBRIF Externe betrekkingen in 1994, ingediend door de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen

- 431 (1993-1994) - Nr. 1

ONTWERP VAN DECREET houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994

- 415 (1993-1994) - Nrs. 1 tot 20

Algemene bespreking (Voortzetting)

De voorzitter : Aan de orde is de voortzetting van het begrotingsdebat.

CULTUUR

De voorzitter : Wij behandelen nu een derde materie waarvoor minister Weckx bevoegd is, met name Cultuur.

De heer Van Peel heeft het woord.

De heer M. Van Peel (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, na de besprekingen inzake de begroting van Cultuur in de commissie, beperk ik mij tot twee grote krachtlijnen en een vraag inzake het programmadecreet.

Ten eerste, de problematiek van het globale budget voor Cultuur. Ik lees een viertal citaten voor.

De meest fundamentele uitdaging is wellicht Vlaanderen meer belang en waarde te doen hechten aan cultuur ;

Cultuur is een grondrecht voor elke

Van Peel

burger en bijgevolg een essentieel prioritaire taak voor de overheid, niet alleen voor de Vlaamse regering maar ook voor de provincies en gemeenten ;

Vlaanderen besteedt te weinig middelen aan cultuur. Zelfs de relatieve stijging van de middelen wijst niet echt op een beleidsprioriteit ;

Vlaamse regering moet resoluut prioriteit geven aan cultuur.

Deze citaten komen niet uit de mond van een of andere Vlaamse cultuurpaus maar staan letterlijk vermeld in het document Vlaanderen-Europa 2002.

Mijnheer de minister, na uw verklaring dat de Vlaamse Raad over de krachtlijnen van dit document verder zal debatteren en samenwerking met een aantal andere cultuuractoren zelfs niet uitgesloten werd, is het niet meer dan normaal dat wij weten wat het concrete engagement achter deze tekst is.

Ik betwijfel uiteraard uw engagement niet maar als wij deze uitspraken au sérieux nemen, moet de hele Vlaamse regering zich engageren. Dit betekent ook dat de uitspraak dat Vlaanderen te weinig middelen besteedt aan Cultuur ook toegepast moet worden op de begrotingscijfers van 1994. Wij moeten de vraag durven stellen of een stijging van de middelen voor Cultuur, die gelijk is of iets kleiner dan de globale stijging van het Vlaams budget, tegemoet komt aan de krachtige uitspraken van het document Vlaanderen-Europa 2002. Dit is duidelijk niet het geval. Ofwel wordt het document Vlaanderen-Europa 2002 als een echt beleidsdocument beschouwd en moet dit zichtbaar worden inzake het budget voor Cultuur, ofwel geeft de regering toe dat dit engagement niet ingelost kan worden en blijven de uitspraken in het documenten holle woorden. Ik denk dat dit niet de bedoeling is, noch van de regering, noch van dit parlement.

Mijnheer de minister, het blijkt bijzonder moeilijk te zijn om over degelijk vergelijkend cijfermateriaal inzake bestedingen voor cultuur te beschikken.

Tijdens de besprekingen in de commissie heb ik – spijtig genoeg – moeten vaststellen dat u op de eenvoudige vraag over de bestedingen van de provinciale hoofdsteden van Vlaanderen inzake cultuur, niet kon antwoorden. Het lijkt mij niet zo moeilijk om deze cijfers uit de totale begroting van de provinciale hoofdsteden te lichten. Ik ben met mijn vraag over degelijk vergelijkend cijfermateriaal in de kou blijven staan.

De Duitse brochure van de Dokumentationsdienst Bildung und Kultur geeft een overzicht van de uitgaven voor cultuur van de diverse Duitse overheden : de bond, de Länder en de lokale overheden. Het zou goed zijn moest België dat voorbeeld volgen.

Vlaanderen geeft ongeveer 9,5 miljard frank uit aan cultuur, de uitgaven voor de BRTN niet inbegrepen. Als ik dit bedrag vergelijk met de Deense cijfers – qua bevolking is Denemarken vergelijkbaar met ons land – stel ik vast dat Denemarken meer besteedt aan cultuur, namelijk 12,7 miljard frank. Ik geef wel toe dat ik niet weet hoe dit bedrag is samengesteld en of de inspanningen van andere overheden al dan niet worden meegerekend.

Onlangs verscheen het boek *The economics of art and culture* van James Heilbrun. Dit boek heeft een economisch model ontwikkeld om te onderzoeken welke bedragen de verschillende landen aan cultuur besteden. In de Verenigde Staten besteedt men ongeveer 13 dollar per hoofd aan rechtstreekse subsidiëring, in Canada 32, in Zweden 35 en in Nederland 29 dollar. Dit betekent dat er wel economische modellen bestaan waardoor men kan uitmaken hoeveel men aan cultuur besteedt.

Ik denk dat zulk een onderzoek nut-

tiger zou kunnen zijn dan een aantal andere. Ik heb hier het onderzoek van 1 miljoen frank dat in de sociaal-culturele sector aan de gang is en waarvan men zegt dat het de bedoeling is, op basis van analytisch onderzoek naar de voorbereidende en de uiteindelijke beleidsbeslissende sectoren en gebruik makend van de kwaliteiten van simulatiemodellen, te komen tot de ontwikkeling van een beleidsondersteunend simulatiemodel dat afgestemd en dienstbaar is voor het specifieke werkterrein voor het sociaal-cultureel werk. Dat is dus de titel van een onderzoeksproject dat 1 miljoen frank kost. Ik wil mij over de relevantie daarvan, alleen op basis van de titel, niet uitspreken, maar ik vind dat het in elk geval verdacht klinkt. Ik denk dat een degelijk onderzoek, ook naar ernstig cijfermateriaal en internationaal vergelijkbaar, belangrijk is om onze budgettaire aanspraak, die uzelf en ook de Vlaamse regering in “Vlaanderen-Europa 2002” formuleert, te kunnen ondersteunen.

Ten tweede wens ik, in het kader van het departement, de begroting en het cultuurbeleid, te spreken over de stand van zaken en de teleurstellende ervaringen in het cultuurpactdebat.

Het cultuurpactdebat heeft eerder plaats in de Vlaamse Raad dan in de Vlaamse regering, alhoewel zij onlangs ook een arrest van het Arbitragehof ontving over artikel 20 van de cultuurpactwet en het cultuurpactdecreet.

Onze ervaringen zijn zeer teleurstellend. We komen van ver. Drie jaar geleden was er een werkgroep Verzuiling die later Ontzuiling werd genoemd. In de CVP werd dit eerst aangevoeld, maar nadien anders bekeken, als een partijpolitieke aanval. Wij hebben vastgesteld dat het zinvol was om daarover samen te spreken als we het begrip ontzuiling goed definieerden. Hoe kunnen we de maatschappelijke domeinen in Vlaanderen bevrijden van een te

Van Peel

grote partijpolitieke greep en invloed in allerlei netwerken die daar rond worden gesponnen? We zijn dan voortgegaan met de werkzaamheden in de ontzuilingsgroep. Dat verloopt tergend traag. Vanuit de CVP werden diverse voorstellen gedaan. Er werd telkens aan toegevoegd dat het in deze materie belangrijk was dat dit in consensus kon gebeuren. Wij zijn begonnen met de voorstellen tot afschaffing van de cultuurpactwet en het cultuurpactdecreet. Wij hebben daarvoor bij de andere fracties niet veel enthousiasme voor gemerkt.

Wij zijn dan verder gegaan in de richting van een amendement van de wet en het decreet. Ook daar bleek het enthousiasme gering. Wij hebben ons dan akkoord verklaard om een gezamenlijke verklaring van de politieke fracties in deze Vlaamse Raad op te maken om aan het cultuurpact een betere interpretatie te geven. Het is niet onze bedoeling om de goede beginselen van het cultuurpact van de non-discriminatie, van de participatie, van de bescherming van alle minderheden in vraag te stellen. Daarover gaat het niet, het gaat uitdrukkelijk over de ontvoogding van de cultuur in Vlaanderen, over het terugdringen van de partijpolitieke invloed in de culturele sector in Vlaanderen, zowel in de kunsten als in de sociaal-culturele sector.

Het gaat concreet over de feitelijkheid dat in diverse adviesorganen, zowel in het sociaal-cultureel werk als in de kunstensector, de aanduiding van deskundigen te veel op basis van partijpolitieke criteria gebeurt en dat daarvoor een aanleiding bestaat door de manier waarop het cultuurpact wordt geïnterpreteerd. Het gaat over de samenstelling van bestuursorganen in de culturele sector, waar het de evidentie is dat die samenstelling wordt gespreid over de diverse fracties en niet wordt gedaan op basis van de deskundigheid in de materie waarover het gaat.

Het gaat dus over onze betrachting om de culturele sector in Vlaanderen te bevrijden van het partijpolitiek knellend verband waarin het nog steeds zit. Het arrest van het Arbitragehof heeft alleen betrekking op artikel 20 van de cultuurpactwet en op het feit dat het strijdig is met het gelijkheidsbeginsel door de aanduiding van ambtenaren partijpolitiek te doseren. De Vlaamse regering is daarvan intussen afgestapt in het ontwerp voor het ambtenarenstatuut. Belangrijk is dat in de motivatie van dat arrest van het Arbitragehof, en ik vraag dat de Vlaamse regering daaraan een grote aandacht zou besteden, een aantal elementen staan die volgens mij ook van toepassing zijn op de samenstelling van bestuurs- of adviesorganen in het culturele veld.

Het Arbitragehof zegt bijvoorbeeld dat het stelsel van de partijpolitieke dosering van ambtenaren, er onvermijdelijk toe leidt dat ambtenaren, ondanks hun verdiensten, wegens hun ideologische of filosofische overtuiging kunnen worden achtergesteld. Het houdt bovendien het risico in dat degenen die gebruik maken van het aan ieder burger toekomend recht om niet in het openbaar stelling te nemen, worden achtergesteld. Het benadeelt ook degenen die zich in bepaalde aangelegenheden bij één strekking aansluiten en zich op andere punten in een andere strekking terugvinden.

Ik geef u het voorbeeld van de samenstelling van de adviesraad voor de podiumkunsten. Een aantal kunstenaars en recensenten werden onmiddellijk, door het feit dat zij een bepaalde post aanvaardden, voorgedragen als zij zijn door diverse fracties, al dan niet met hun zin – en voor velen is dit tegen hun zin – onmiddellijk een politiek etiket opgekleefd kregen, ook tegen hun zin. Het gaat over sociaal-culturele organisaties die in een raad vertegenwoordigd zijn. Omwille van de interpretaties die we aan het cultuurpact geven, krijgen zij onmiddellijk een

partijpolitiek etiket opgekleefd. Het gaat om kunstenaars die in adviescommissies beeldende kunsten of letteren zitten en waar onmiddellijk achter hun naam, tussen haakjes, ook in de krant, de naam van de politieke partij verschijnt, waartoe zij worden geacht te behoren.

Het is tegen dit soort van praktijken dat wij ons grondig wensen te verzetten. We vinden dat heel het culturele veld in Vlaanderen bij uitstek het veld moet zijn waar de ontzuilingsdiscussie moet worden gevoerd omdat het het enige veld is waar deze partijpolitieke invloed door het cultuurpact wettelijk is geregeld.

We waren dus met een vrij zinnig gesprek met de fracties in deze Raad begonnen. Wij hebben echter moeten vaststellen dat de aanwezigheid in die werkgroep al jaren, ik overdrijf niet, een bijzonder makke bedoening is. Op de Volksunie, Agalev en onze fractie na, gebeurt het geregeld dat de andere fracties daar niet aanwezig zijn. Soms zijn er goede redenen. Dit kan eens gebeuren, maar geen twee of drie keer. Wij stellen ons dus ernstige vragen over die werkgroep Ontzuiling.

Mijnheer de minister, kan de Vlaamse regering zelf, op basis van het arrest van het Arbitragehof, niet het initiatief nemen om aan deze Raad concrete voorstellen te doen om de negatieve effecten van de huidige interpretatie van de toepassing van het cultuurpact inzake de politisering, weg te werken? Ik denk dat het belangrijk is dat dit van u en van de Vlaamse regering komt.

Mijnheer de voorzitter, ik richt mij thans tot u. In afwachting daarvan heeft de CVP-fractie besloten om haar medewerking aan de werkgroep Ontzuiling in de Vlaamse Raad stop te zetten. Wij geloven niet dat dit een goed instrument is om de stappen te zetten. Wij zijn daarmee nu drie jaar bezig. Wij hebben zelf het ene voorstel na het andere gedaan. Wij stellen vast dat er verdragingsmanoeuvres zijn, dat men niet

Van Peel

komt opdagen, dat er bijzonder weinig animo bestaat, dat men het in het openbaar wel over verzuiling heeft maar dat, als we dan initiatieven nemen om er concreet iets aan te doen, er voortdurend allerlei maneuvers gebeuren om dat niet te doen. Ik herhaal nogmaals dat ik niet de collega's van de Volksunie en van Agalev bedoel. Wij zullen dus de medewerking aan die werkgroep stopzetten, omdat we vinden dat het zo niet verder kan.

De voorzitter : De heer Dewinter heeft het woord.

De heer F. Dewinter : Ik heb er alle begrip voor dat de heer Van Peel de medewerking van de CVP aan de werkgroep Ontzuiling opzegt. Onze fractie heeft reeds langer begrepen dat die commissie niet meer is dan een bezigheidsterapie om een aantal zaken te verbergen.

De heer Van Peel spreekt over de CVP, de Volksunie en Agalev. Betekent zijn uitspraak dan een rechtstreekse aanval op de coalitiepartner, met name de SP, of moeten we dit begrijpen als een vrijblijvend opzeggen van het engagement van de CVP ? Wordt de coalitiepartner SP hier gevisieerd wanneer wordt gezegd dat allerlei verdragingsmaneuvers worden georganiseerd en dat zij ervoor zorgen dat er van ontzuiling geen sprake kan zijn ? Als u dit zegt, moet u ook man en paard durven noemen.

De heer M. Van Peel : Ik heb gezegd vast te stellen dat het instrument werkgroep Ontzuiling om deze bepaalde problematiek te behandelen – werkgroep die intussen reeds drie jaar bestaat – blijkbaar niet het meest efficiënte werkinstrument is om in deze thematiek vooruitgang te boeken, reden waarom wij onze medewerking stopzetten. Ik heb bewust twee fracties genoemd gewoon omdat zij in de vergadering steeds aanwezig waren en mee hebben getracht constructieve oplossingen te beden-

ken. Ik viseerde daarmee niet uitsluitend de SP-fractie.

De heer F. Dewinter : Om welke partijen gaat het dan ?

De heer M. Van Peel : Ik denk naar andere wegen te moeten zoeken. Vandaar ook mijn uitdrukkelijke vraag aan de minister en de Vlaamse regering initiatieven te nemen om in deze zaak, die volgens mij zeer belangrijk is voor de culturele sector in Vlaanderen, voortgang te boeken.

De voorzitter : De heer Seeuws heeft het woord

De heer W. Seeuws : Mijnheer de voorzitter, naar aanleiding van dit debat mag geen enkel misverstand rijzen. De werkgroep Ontzuiling werkt inderdaad sinds jaren, maar niet uitsluitend aangaande het cultuurpact. Indien ik mij goed herinner, is hij, trouwens op initiatief van onze fractievoorzitter, opgericht om de hele problematiek van ontzuiling in onze maatschappij te bespreken. In den beginne werden allerlei problemen besproken. Later heeft men een keuze gemaakt. Ontzuiling betreft inderdaad een aantal belangrijke onderdelen, onder meer het onderwijs, de welzijnssector enzovoort. Men is overeengekomen – en dit is geen drie jaar geleden – allereerst het cultuurpact te bespreken aangezien ter zake mogelijks concrete oplossingen konden worden uitgewerkt. Intussen is er de uitspraak van het Arbitragehof.

Mijnheer Van Peel, laat het ons hierbij houden en niet de indruk geven als zou er volgens u een vorm van sabotage worden gepleegd. Ik was bijna altijd op de vergaderingen aanwezig. Natuurlijk, als de voorzitter – wie het ook weze – vergaderingen belegt zonder rekening te houden met het feit dat andere afspraken worden gemaakt, is er uiteraard altijd de ene of de andere afwezig. Er was inderdaad één fractie die geregeld afwezig was, maar u mag niet de indruk wekken dat het onze fractie zou zijn. U moet er ook rekening

mee houden dat niet iedereen op een deskundige manier in deze problematiek kan optreden.

Ter zake mag geen enkel misverstand bestaan. In ieder geval is er, van onzentwege althans, geen enkel verdragingsmaneuver .

Mijnheer Van Peel, of uw beslissing ter zake de goede is, weet ik niet. In onzen hoofde is er in ieder geval geen sprake van welke verdraging dan ook. U kent ons standpunt ter zake.

De heer M. Van Peel : Teneinde geen enkel misverstand te laten bestaan, zeg ik absoluut geen intentieproces van wie dan ook te maken. De heer Hancké was gisteren in de commissie aanwezig. Hij heeft daar uitdrukkelijk gezegd dat de afwezigheid niet moest worden geïnterpreteerd als zijnde een gebrek aan interesse, maar enkel en alleen te wijten was aan praktische omstandigheden.

Ik stel alleen vast dat deze situatie zich reeds maanden voordoet.

Mijns inziens is er wel degelijk sprake van een gebrek aan interesse, of minstens van geen grote prioriteit.

Wij menen dus dat de werkgroep Ontzuiling geen goed werkinstrument meer is, en wij wellicht een andere oplossing moeten zoeken. Op die manier kunnen wij inderdaad niet verder blijven aanmodderen.

De voorzitter : De heer Hancké heeft het woord.

De heer L. Hancké : Mijnheer Van Peel, u wijst erop dat gisteren een vergadering heeft plaatsgehad die de kwalificatie goed verdient. Er werd in constructieve zin gewerkt. Ik had toen niet de indruk dat u vandaag zou meedelen uw medewerking aan die werkgroep stop te zetten.

Wat meer bepaald het cultuurpact betreft, heb ik gisteren het voorstel gedaan midden januari 1994 de fracties schriftelijk te verzoeken mee te delen of zij al dan niet akkoord gaan met de voorstellen, om ons onmid-

Hancké

dellijk nadien op andere terreinen te kunnen bewegen.

Ik betreur dat u de beslissing heeft genomen niet meer mee te werken aan de werkgroep Ontzuiling. Ik vraag u alsnog hierover na te denken.

Wat onze fractie betreft, is het juist dat wij soms de vergadering niet hebben bijgewoond. Ik heb steeds de voorzitter ervan verwittigd dat de gekozen datum voor ons onmogelijk was. In de mate van het mogelijke hebben wij toch geprobeerd aanwezig te zijn, zoals bijvoorbeeld gisteren. Gisteren hebben wij ook afgesproken dat in de toekomst de data zo zouden worden gekozen dat het voor iedereen mogelijk was de vergadering bij te wonen, bijvoorbeeld op het middaguur omdat andere ogenblikken kennelijk niet voor iedereen geschikt zijn.

Dit gezegd zijnde, het initiatief voor de oprichting van die werkgroep is uitgegaan van onze fractie. Wij staan erop dat die werkgroep tot conclusies kan komen. Het zou ons inderdaad verdrieten binnen een paar maanden te moeten vaststellen dat geen ernstige vorderingen worden gemaakt, vooral omdat zij niet in de weg worden gestaan door gebrek aan goede wil van wie dan ook, noch vanwege de CVP noch van andere partijen. Wij hechten eraan dat deze werkgroep zijn werk kan voortzetten. Ik wil hier de verbintenis aangaan dat onze fractie te allen prijze zal pogen op de vergaderingen aanwezig te zijn. Ik betreur ten zeerste dat, na de constructieve vergadering die wij gisteren hebben gehad, nu plots door u uw medewerking wordt ontegd. Ik meen dat het een verkeerde beslissing is en ik vraag u alsnog hierover na te denken.

De heer M. Van Peel : Mijnheer Hancké, ik heb gisteren duidelijk mijn ontstemming laten blijken over het feit dat niet uw fractie maar de VLD afwezig was.

Wanneer het meer bepaald over deze materie gaat, namen wij steeds het standpunt in dat het belangrijk is dat alle fracties aanwezig zijn, maar telkens opnieuw blijkt dit niet het geval te zijn. Het bestaande instrument functioneert mijns inziens niet meer. Het gesprek is voor mij niet gesloten. Laat ons echter naar andere instrumenten zoeken om deze zaak tot een goed einde te brengen.

De voorzitter : Aangezien de heer Van Peel zijn standpunt aan mij kenbaar heeft gemaakt, stel ik voor dit standpunt op mijn beurt ter kennis te brengen van de voorzitter van de commissie. De commissie kan dan zelf over haar werkzaamheden beslissen.

Mag ik dit incident op dit ogenblik dan als gesloten verklaren ? **(Ja)**

De heer Van Peel heeft het woord.

De heer M. Van Peel : Mijnheer de voorzitter, tot slot heb ik nog één concrete vraag van een totaal andere orde, vraag die ons inderdaad is ontsnapt bij de bespreking van het programmadecreet. In artikel 84 van het programmadecreet wordt voorzien in de loskoppeling van de wedden van de gesubsidieerde sectoren van die van het openbaar ambt en wordt naar een nieuwe basis verwezen, namelijk de wedden van 31 december 1992.

Mijnheer de minister, heeft men daarbij de twee percent loonsverhoging van november 1993 niet over het hoofd gezien, en moet er geen aanpassing gebeuren ? Graag kreeg ik enige verduidelijking .

De voorzitter : De heer Geysels heeft het woord.

De heer J. Geysels : Mijnheer de voorzitter, wij hebben die vraag ook gesteld aangezien zij specifiek betrekking heeft op artikel 85 van het programmadecreet. Wij hebben dit onderwerp aan de orde gebracht bij de bespreking van de begroting van minister Van den Bossche een paar

dagen geleden. De bevoegde minister heeft toen geantwoord dat, althans wat hem betreft, deze problematiek eerstdaags in de Vlaamse regering zou worden besproken.

De voorzitter : De heer De Man heeft het woord.

De heer F. De Man (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik zal in mijn betoog de drie stellingen die zo kenmerkend zijn voor het Vlaams Blok, aankaarten en toepassen op de begroting Cultuur.

Ten eerste, onze thesis over de Vlaamse onafhankelijkheid. Er kan – al dan niet – worden vastgesteld dat de Vlaamse regering het budget voor Cultuur stiefmoederlijk behandelt, maar daar is het ons nu niet om te doen.

Wij menen dat Vlaanderen niet zelf bepaalt wat er met z'n centen gebeurt. Inderdaad, België beslist daarover. Wanneer Vlaanderen niet elk jaar opnieuw 400 miljard frank moest overhevelen naar Wallonië, zouden er ook miljarden frank extra vrijkomen voor het voeren van een ruimer cultuurbeleid in een Vlaamse republiek.

Dat geldt bijvoorbeeld ook wat betreft de kinderbijslag. Ook de voorzitter van de Bond van Grote en Jonge Gezinnen is van oordeel dat Vlaanderen inzake het voeren van een eigen gezinspolitiek met handen en voeten is gebonden aan de Belgische voogd.

De verdeelsleutel gehanteerd bij de Nationale Loterij is een ander voorbeeld. Ook hier is er sprake van een Belgische verdeelsleutel die, zoals bij elk van die sleutels, nadelig is voor Vlaanderen.

Derde voorbeeld : Vlaanderen is bevoegd inzake het sportbeleid, maar als er al eens een belangrijk bedrag wordt uitgegeven – ik denk aan de verbouwingswerken van het Heizelstadion ten bedrage van ongeveer 500 miljoen frank – dan heeft

De Man

Vlaanderen niets in de pap te brokken. Inmiddels is er uiteraard geen half miljard frank beschikbaar om een Vlaamse sportinfrastructuur uit te bouwen.

Aansluitend bij deze nationalistische oprisping, ook nog volgende verzuuchting. De Vlaamse regering spreekt zich nog steeds niet duidelijk uit voor een Nederlands Cultureel Gemenebest. Hierover had ik het reeds tijdens de commissievergadering. Volgens mij zouden Vlaanderen en Noord-Nederland gemeenschappelijk een actief beleid moeten voeren inzake taal en cultuur. Ik weet dat men in Noord-Nederland hiervoor niet altijd oren heeft, al bestaan er ter zake heel wat initiatieven die tot goede resultaten leidden. Wij moeten de Nederlanders er nochtans op wijzen dat in het wordingsproces van de Europese Unie zoveel gevaren schuilen dat wij meer dan ooit samen aan één zeel moeten trekken. De toestanden aangaande

Agalev-Senator Michiel Maertens wees tijdens de bespreking van de begroting Welzijn en Gezin op het nijpend tekort aan gesubsidieerde kinderopvang

het Merkenbureau bewijzen dit overduidelijk.

Onze tweede stelling is dat de integratie van grote groepen vreemdelingen met een sterk verschillende cultuur niet kan slagen. Maar zoals in alle departementen wordt ook hier geld over de balk gegooid voor de zogenaamde integratie. Voorbeelden hiervan zijn de multiculturele projecten in het landelijk jeugdwerk en in de sportwereld, en bijzondere initiatieven voor de zogeheten kansarme jeugd. De heer Van Overmeire heeft daarnet uiteengezet wat wordt verstaan onder kansarme jeugd. In de brochures van de Koning Boudewijnstichting over het jeugdwerkbeleid kan men lezen dat hiermee de vreemdelingenorganisaties worden bedoeld. In de tabellen afgedrukt in deze brochures staat het trouwens zwart op wit.

Volgens mij zit men niet enkel fout met het uitwerken van integratieplannen, maar bovendien zijn zij het bewijs van schizofrenie. Inderdaad, enerzijds zegt de Vlaamse regering – bij monde van de minister van Cultuur – dat wij onze eigenheid, onze taal en onze kunst moeten verdedigen, maar anderzijds wil men in Vlaanderen een multiculturele samenleving tot stand brengen. De regering lijdt bijgevolg aan schizofrenie. Ik zal trouwens de officiële definitie geven van deze ziekte : gespletenheid in de persoonlijkheid waarbij het normale denkvermogen afwisselt met chaotisch onsamenhangend denken en waarbij de patiënt van de werkelijkheid vervreemdt, waanideeën heeft en geen contacten met anderen meer kan leggen. De patiënt in casu is de Vlaamse regering en de anderen, dat zijn de Vlamingen.

Mijnheer de minister, wil de Vlaamse regering de eentalig Nederlandse status en het cultureel patroon van Vlaanderen, waarvoor wij gedurende decennia hebben gevochten, bewaren en koesteren of is zij van plan ook andere talen en culturen binnen

het Vlaams landschap als officieel te erkennen ? Voor mij is het hoe dan ook niet duidelijk welke richting de regering ter zake wil uitgaan.

Mijnheer de minister, wanneer u rechtlijnig multicultureel denkt dan moet u op het tweede deel van deze vraag ja antwoorden, anders bent u laf en blaast u warm en koud tegelijk. U zou ons wel duidelijk moeten maken welke richting de regering ter zake wenst uit te gaan. Verder wens ik de minister te wijzen op de maatregelen die bijvoorbeeld door Jack Lang in Frankrijk werden getroffen en op de stringente wetgeving in Quebec, alsook op het feit dat de hoogste Europese instanties heel wat voorbehoud maakten aangaande, wat ik maar zal noemen de cultuurparagraaf in de GATT-akkoorden. U weet dat er heel wat te doen was omtrent de audiovisuele media : men vreesde namelijk een overspoeling van over de grote plas.

Als ik zie hoe men dienaangaande in andere gewesten en andere landen reageert, dan vraag ik mij af waarom onze Vlaamse eisen steevast van tafel worden geveegd.

Ik geef nog een volgend voorbeeld van schizofrenie. Er werd een lovenswaardig initiatief genomen met betrekking tot de culturele ambassadeurs, maar de toelichting van de minister stipuleert dat ook niet-Vlamingen cultureel ambassadeur van Vlaanderen kunnen worden. Dit lijkt mij een contradictie in terminis. Misschien is wat nu volgt wat karikaturaal, maar dat betekent dus dat een mimisch kunstenaar afkomstig uit Papoua, Nieuw-Guinea en die een tijdje in Vlaanderen verblijft, ook cultureel ambassadeur van Vlaanderen kan worden.

Ik wil het ook even hebben over dé grote gebeurtenis van het jaar, met name Antwerpen Culturele Hoofdstad. Wij vinden het schandalig dat een dergelijk gebeuren door Eric Antonis en de zijnen een multicultureel cachet kreeg opgeplakt, terwijl heel wat van onze kunstenaars in de

De Man

kou bleven staan. Bovendien moesten wij nog vernemen dat deze Vlaamsvreemde man hiervoor de prijs van de Vlaamse Gemeenschap ontving.

Minister H. Weckx : Mijnheer De Man, dat was een beslissing van de minister van Cultuur, gedragen door de hele Vlaamse regering.

De heer F. De Man : Dit vermindert in niets mijn kritiek ter zake. En wat heeft de heer Antonis ons gegeven ? Een Frans vuurwerk dat verzoop in de Schelde, een ark die eveneens letterlijk en figuurlijk verzoop in de Schelde, literaire projecten met veelbetekenende titels zoals Woordenloosheid en Post-moderne dieren en eindeloos veel wereldmuziek, werkelijk uit alle windstreken, waarbij onze eigen cultuur in feite in het niets verdween.

Mijnheer de minister, blijkbaar bent u van oordeel dat de vreemdelingen hun eigen cultuur moeten kunnen belijden, maar tevens vindt u dat zij zich moeten integreren. Hoe zal u dat doen rijmen ?

Mijnheer de minister, ga toch eens na wat er in de Amerikaanse grootsteden of zelfs in Marseille gebeurt ! Dan merkt u toch dat een dergelijk beleid niet kan slagen. Ik wens er u hoe dan ook geen succes mee.

Ik kom nu tot onze derde stelling, met name dat de traditionele partijen zich bezondigen aan machtsmisbruik. Ook in de culturele sector zijn politisering, verzuiling en dergelijke legio. Ik zal nu niet het lijstje overlopen van de ettelijke miljoenen frank

die rechtstreeks of onrechtstreeks naar de zuilen werden doorgeschoven. Het is immers een oud zeer ! Uiteraard is het jammer dat apolitieke verenigingen die zich bezighouden met taal, letterkunde, cultuurpatrimonium, volkskunst, geschiedenis enzovoort, derhalve veel minder aan de bak komen.

Wij zijn helemaal niet tegen culturele subsidiëring. Wij menen dat een volksgemeenschap die geen geld geeft aan zijn eigen cultuurbeleving een aanslag pleegt op zijn identiteit. Wij vinden echter wel dat de subsidies herschikt moeten worden. Ze moeten niet naar een aantal zuilgebonden of papieren verenigingen gaan die zonder subsidies niet eens zouden bestaan. Wij pleiten voor een gedeeltelijke en te bewijzen zelf-financiering van culturele verenigingen.

Tot slot wil ik nog een laatste schizofreen trekje van de minister en de hele Vlaamse regering aanhalen. Men blijft in dit halfrond enerzijds vertegenwoordigers van het Vlaams Blok afvaardigen naar tientallen raden van bestuur in de sociaal-culturele sector. Anderzijds worden wij uit de bescherming van het cultuurpact gesloten, hetzelfde pact dat men aangrijpt om onze mensen te benoemen. Het cultuurpact zegt met zoveel woorden dat het de ideologische en filosofische minderheden wil beschermen. Welnu, met de ene hand doet men dit wel terwijl men dit met de andere hand niet doet. Men gaat diametraal in tegen de geest van het cultuurpact. De ideologische minderheid die het Vlaams Blok nu eenmaal is, wordt buiten het

cultuurpact geplaatst. Ik wens de minister veel succes met het formuleren van een zinnig antwoord op deze laatste aanklacht van schizofrenie.

Wat de heer Van Peel zoëven vertelde over onze aanwezigheid in de werkgroep Ontzuiling klopt niet. Hij is bewust of onbewust vergeten dat wij daar wel degelijk telkens aanwezig zijn. Wij hebben niet alleen de indruk dat de VLD de werkzaamheden in die werkgroep tegenhoudt, ook de CVP en de SP weten niet waar ze aan toe zijn. Wij gaan ter zake een openbaar debat vragen in de Vlaamse Raad. Op federaal niveau zullen wij een wetsvoorstel indienen om de bevoegdheden van de afdeling Administratie van de Raad van State uit te breiden. Zo kunnen we eindelijk uit de impasse komen die nu al meer dan een jaar aansleept.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor deze voormiddag.

Wij komen deze namiddag om 14 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen.

- **De vergadering wordt gesloten om 12.45 uur.**
